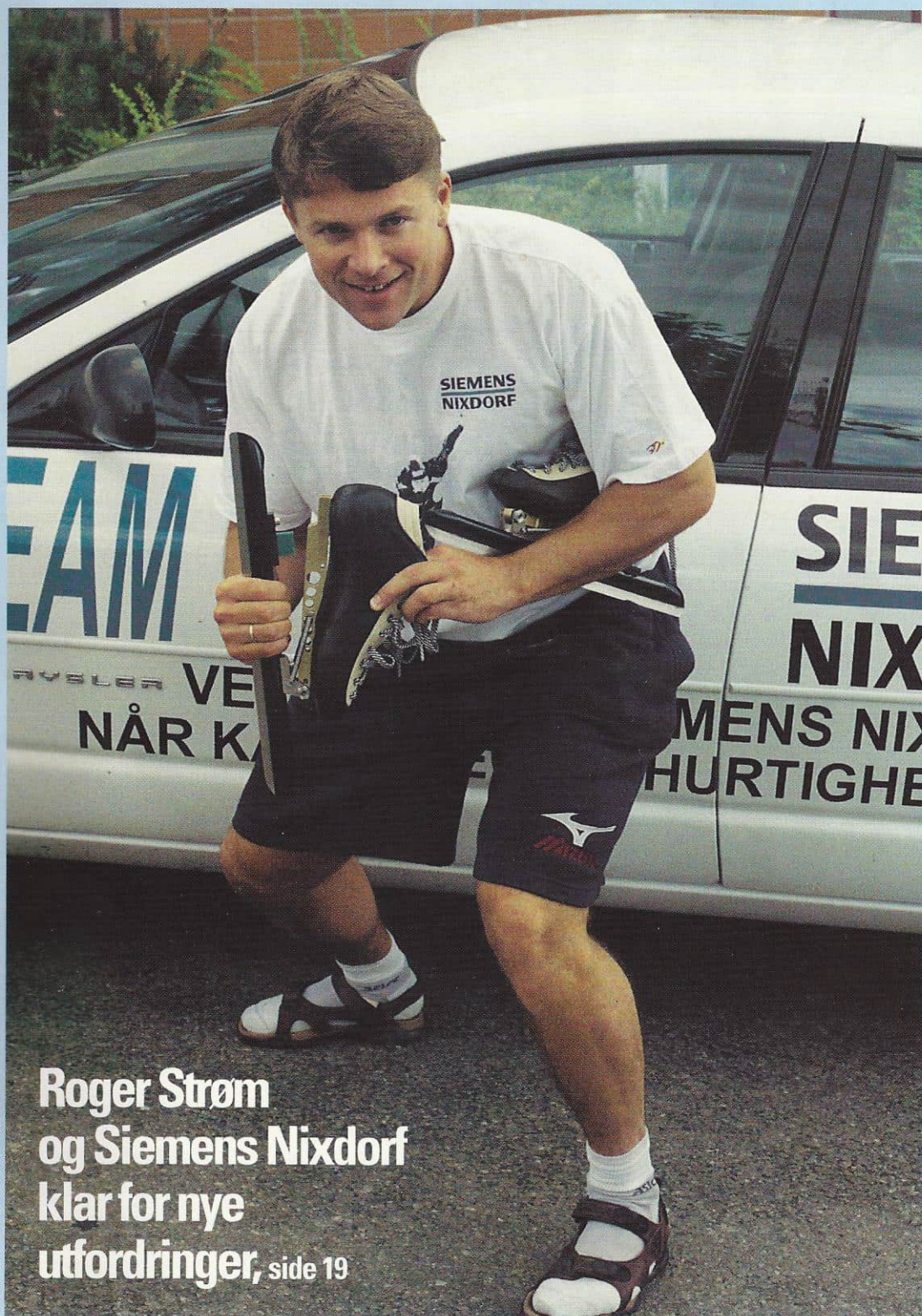

Siemens *Intern*

Bedriftsblad for ansatte i Siemens A/S

**Roger Strøm
og Siemens Nixdorf
klar for nye
utfordringer, side 19**

- Nytt personalsystem, side 2
- Ti år med LU550, side 5
- Fest på Kjelland, side 8
- IT-spill, side 12 og 13
- OSRAM, side 16
- En ekte bauekorpsgutt, side 22

**Tekst: Torkel Granbo/
Bengt Arntsen.
Foto: Gunnar Friedl**

Det er igangsatt et arbeide for å skifte ut dagens personalsystem, LESSOR, med et nytt og mer hensiktsmessig system. Sentralavdeling Personal (SAPERS) har et hovedansvar i dette arbeidet.

Hvorfor skifte system?

LESSOR, som har vært i bruk siden 1989, tilfredsstiller ikke kravene til et moderne og fleksibelt personalsystem. LESSOR klarer bl a ikke overgangen til år 2000 uten store tilpasninger. Systemet har få bruksområder og krever for store ressurser ved endring og drift. Som et resultat av dette er det blitt utviklet flere utviklet flere tilleggssystemer både i og utenfor SAPERS.

Hva vil Siemens oppnå med nytt system?

Det fremtidige personalsystemet skal ivareta hele bedriftens behov for personaldata på en bedre måte enn idag.

Et moderne system skal være fleksibelt og bidra til å forenkle dagens arbeid innen personal-området i bedriften. – F. eks. ønsker vi å fjerne den dobbelregistrering av personaldata som idag foretas i flere registre.

Alle som har behov for personaldata i sitt arbeide skal gis tilgang til nødvendige og oppdaterte data. I dag får som oftest ledere og andre med behov for personaldata disse tilsendt på papir. Vi får stadig henvendelser om at dette er lite tilfredsstillende, den enkelte mottar for mye papir og oversiktene dekker ikke

alltid behovet. Vi vil derfor gi ledere muligheten til selv å hente ut de data de har behov for.

Et nytt system skal også gi mulighet for at den ansatte selv kan registrere enkelte personaldata direkte i systemet. Eksempler her er endring av privat adresse, privat telefon og endring av opplysninger om pårørende.

Personvern/datasikkerhet

Et personalsystem lagrer og håndterer nødvendige opplysninger om bedriftens ansatte, f eks navn, adresse, utdannelse, type stilling, lønn, skattekort mm. Regelverket for lagring og bruk av personaldata er restriktivt og reguleres av Personregisterloven, Hovedavtalen mellom LO/NHO og bedriftsintern avtale. Den enkelte ansatte kan føle seg trygg på at bedriften ikke lagrer personopplysninger som ikke er tillatt iht regelverket. Alle ansatte har adgang til å se alle opplysninger som er registrert om seg selv.

Utover dette gis tilgang til personaldata iht behov i den enkeltes stilling ut fra en streng saklig vurdering. Alle som behandler personaldata i bedriften skal underlegne taushetserklæring. Bedriftens datatillitsvalgte er trukket aktivt med i arbeidet ved skifte av personalsystem.

Hvordan er arbeidet organisert?

Det er opprettet et prosjekt som heter OPTIPERS (forkortelse for Optimal Personalfunksjon).

Prosjektet ledes av en bredt sammensatt styringskomite med representanter fra ledere og ansatte, deriblant datatillitsvalgte. Det daglige arbeidet utføres av en prosjektgruppe som består av representanter fra SAPERS og linjeorganisasjonen. Prosjektet har i tillegg knyttet til seg

Prosjektgruppe OPTIPERS fotografert utenfor SNI Skullerud.

Bak f.v: Ole Højgaard fra S/Danmark, Torkel Granbo, Bengt Arntsen, Rosano Weber fra SAG, Tom Pettersen fra SNI/SBS, Bjørn Larsen fra SOIB.

Foran: Unn-Marit Forbregd, Solveig Rinnan Sundt, Andrea Austin fra People Soft, Trude Østby Dahl.

flere referansepersoner i linjeorganisasjonen for å sikre at hele bedriftens behov blir ivarettatt.

Prosjektet startet i juni -96 og arbeidet er inndelt i tre faser. Fase 1 var et forprosjekt som ble avsluttet i februar -97. Prosjektet er nå i fase 2 som er utarbeidelse av kravspesifikasjon til nytt system samt valg av system og leverandør. Fase 2 skal være avsluttet 30.09.97. Deretter starter fase 3 som er innføring av nytt system. Dette er en omfattende oppgave, slik at vi planlegger trinnvis innføring.

Alle viktige beslutninger i prosjektet, bl a valg av system, skal godkjennes av prosjektets styringskomite og i siste instans av EDB-styringsgruppen. EDB-styringsgruppen er bedriftens øverste myndighet når det gjelder beslutninger om informasjonsteknologi.

Økonomiske forhold

Det er pr i dag ikke mulig å gi et konkret kostnadsoverslag for innføring av nytt personal-system av den grunn at vi ennå ikke har foretatt valg. En beslutning om investering i nytt personalsystem skal baseres på økonomiske kriterier, m.a.o. at det skal være økonomisk lønnsomt for bedriften å foreta denne investeringen.

Mer informasjon om prosjektet

For nærmere informasjon om prosjektet kan Trude Østby Dahl kontaktes. Hun er prosjektleder for prosjektets fase 2 og treffes på telefon 3307.

Nytt skudd på stammen

Torbjørn Os fra Narvik
til Stammhauslehre
i Köln

Tekst og foto: Gunnar Friedl

- En dag lå det et utklipp på frokostbordet, et utklipp som far hadde lagt der. Det var en annonse fra Siemens som inviterte til økonomiutdannelse i Tyskland, forteller Torbjørn til Siemens Intern. - Jo mer jeg leste jo heitere ble jeg om ørene - dette var jo nettopp noe for meg. Og da jeg kom til **personlige egenskaper**, ble jeg sikker: Midt i blinken!

- Hva var det som tente deg?

- Der sto det beskrivelser som jeg mente passet, nemlig «en utadvent person som liker å ha med mennesker å gjøre», «som har pågangsmot og vet hva du vil», og «er klar til å ta nye spennende og utfordrende oppgaver».

Etter 3-årig videregående skole, handel og kontor, hadde jeg nemlig bestemt meg for en videre økonomiutdannelse og ville starte på Norges Markedshøyskole og avslutte det siste året i Tyskland.

I søknaden beskrev jeg mine personlige egenskaper på denne måten: utadvent, kreativ, humorfylt, ærlig og en pådriver for ting jeg har tro på, sier Torbjørn med et litt sjenert smil. - Ikke så lett å fremheve seg sjøl!

Torbjørn Os har vært på Linderud siden 2.januar og vært rundt om på forskjellige avdelinger for å lære virksomheten å kjenne. Alle hans foresatte, hans fadder Tore Jørgensen og Unni Seierstad på SAPERS kan bare bekrefte at han ikke har tatt munnen for full i beskrivelsen av seg selv.

- Du skal nå gjennom en økonomiutdannelse i Siemens-konsernet, hva forventer du deg av oppholdet?

- Jeg ser det som en fantastisk sjanse til å kunne lære hvordan ting skjer i virkelig jobbsammenheng. Det å ta fatt i nye oppgaver, stadig lære nye ting og ikke minst å jobbe sammen med andre mennesker.

Jeg ser frem til å lære språket og en ny kultur å kjenne. Jeg er forberedt på å måtte endre syn på mange ting under oppholdet, sånt skjer jo med de fleste som lærer andre mennesker og kulturer å kjenne, ikke sant?

- Fått noen gode tips fra tidligere Stammhauslehrlinger?

- Ja, så absolutt, her er noen: Å heve hodet og ikke å la seg utnytte. Aktivt søke informasjon på de avdelinger jeg kommer til. Ikke la seg skremme av tysk høy-røstethet i undervisningen. Og ikke minst benytte anledningen til lære nye steder og severdigheter å kjenne, benytte kulturtilbud og delta i fritidsaktiviteter.

- Har du allerede nå tanker om hvor du helst vil arbeide når du kommer tilbake?

- Ikke så nøye. Kunne godt tenke meg å spesialisere meg på noen områder i Tyskland etter endt lære som forberedelse til det jeg skal gjøre hjemme. Divisjon Telecom synes mest forlokkende, der er jo den største ekspansjonen og dermed kanskje de største mulighetene? sier Torbjørn Os før han haster avsted for å gjøre de siste forberedelsene før avreise.

Siemens Intern melder seg inn i rekken av alle som ønsker Torbjørn et vellykket opphold!

Stammhauslehre - en kortfattet orientering

Utdanningen, som retter seg mot ungdom under 21/22 år med videregående skole, kvalifiserer til «Industrie Kaufmann» og gjennomføres i formen «Betriebsbezogener Phasenunterricht» (BPU), d.v.s. en vekslende mellom undervisning i klasser og praksis i et ZN (markedsføringsorientert) eller i et Werk (produksjonsorientert).

Stammhauslehre varer i to år og er oppdelt i fem avsnitt hvor hvert avsnitt har en teoretisk og en praktisk fase.

Utdannelsen avsluttes med en sentral firmaintern eksamen, og deretter offentlig eksamen ved det lokale «Industrie- und Handelskammer.»

Utdannelsen forutsetter et opphold i Siemens hjemme i opptil ett år før avreise.

Stammhauslehre tilsvarer omtrent norsk Distrikthøyskole. Nærmere opplysninger kan fås fra SAPERS

Unni Seierstad opplyser forøvrig at Siemens A/S hvert år fremover skal sende en medarbeider nedover for gjennomføring av denne utdannelsen.

Når det gjelder årets kandidat, Torbjørn Os, opplyser hun at han ble valgt ut blant 64 søkere. Interessen synes altså meget stor.

Lederskap i skiftende tider

Tekst og foto: Tor Cederkvist

Fire av fem ledere føler seg ikke godt nok forberedt til å lede sin bedrift inn i neste århundre. Dette er den barske konklusjonen på Andersen Consultings studie "Vision 2010", som baserer seg på intervjuer med 350 toppledere i Europa, USA og Asia. Takk og pris at vi har LU570!

Neste år fyller Siemens i Norge 100 år. Ledere og medarbeidere fra tidligere tider la grunnlaget for at firmaet kan feire jubileet med hodet høyt hevet. Om disse ledere hadde en enklere jobb enn de som i dag står i frontlinjen, skal vi ikke dømme om. Men vi kan trygt slå fast at morgendagens ledere vil få det annerledes enn sine forgjengere.

Ledelse under forandring

Siemens tar mål av seg til å leve også nye hundre år i Norge. År preget av enda hardere konkurranse og stadig raskere endringer i ytre betingelser. Det krever et lederskap som er i stand til både å fange opp og analysere endringssignalene og å tilpasse seg selv og bedriften til de nye kravene. – Lederutviklingsprogrammet LU 570 skal bidra til å gjøre våre fremtidige ledere bedre i stand til å takle disse utfordringene.

At budskapet "forandring er det fundamentale" hadde gått inn hos de 18 del-

tagerne på det andre LU570-kullet, fikk vi et klart inntrykk av under avslutningsseansen på Leangkollen i juni. I luften svedde både "butterfly-teorien" (en sommerfugls vingeslag i Kina kan føre til orkan over USA) og "Ottos (Frøseth) elve-teori". Den siste så vidt jeg kunne forstå en trønderisk variant av Heraklits berømte fragment panta rei. (Fra år 350 f.Kr. Så kanskje er det ikke så mye nytt under solen likevel?).

Vi har forbedringspotensiale

"Prosesorientert ledelse" og "sosial kompetanse" var sentrale begrep som kursledelsen stadig forsøkte å banke inn i sine disipler.

- Teknisk kan vi. Siemens vil løfte seg enormt hvis vi blir like gode i kommunikasjon og sosial kompetanse, proklamerte Inge Bø.

Og ressurspersonen, professor Pat Joynt, fulgte opp:

- Gruppedynamikk er kanskje det området der Siemens har sitt største forbedringspotensiale!

Også Hans Lødrup var til stede på avslutningen, og vi stilte ham spørsmålet:

- Hva er ditt viktigste budskap til morgendagens ledere?

- At forandring vil bli det naturlige, og at de må takle det.

- Lett å si, kanskje, men som du vet forstår mennesket med hodet og reagerer med følelsene! Hvordan hjelpe dem til ikke å frykte en slik fremtid?

- Først og fremst ved å informere. Når folk er forberedt, går det bedre. Og ved å avdramatisere.

Forandring er ikke å miste, men å få nye muligheter!

Det skal mot til å fremføre egendiktet vise, alene og uten akkompagnement. Hilde våget å spille ut seg selv – og vant.

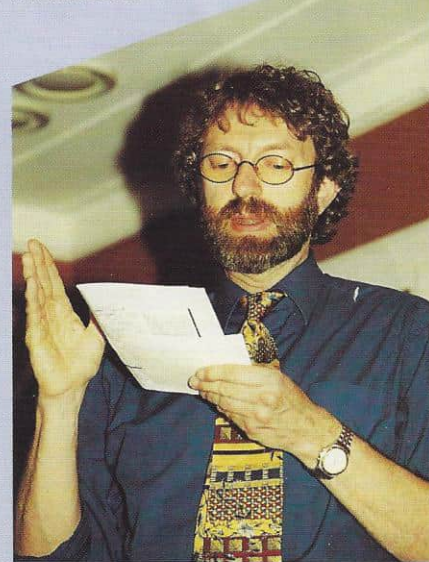

Herrenes tale - et pust av tradisjon og kontinuitet på et seminar der bevisstheten om en fremtid i stadig forandring og oppbrudd sto i sentrum. Eva Østerås taklet oppgaven suverent, og kan samtidig stå som symbol på morgendagens lederskap - forankret i firmaets tradisjoner og kultur, men med vilje til endringer i tankemønstre og holdninger.

Jentene tar prisen!

To av de 18 deltagerne på LU570 var jenter. (Som på forrige kull). Lei for å si det gutter, men de tok prisen! I alle fall på avslutningsfesten, Eva med en suveren tale og Hilde med egendiktet sang. Jeg har sagt det før, og med fare for å bli beskyldt for å være kvinne-pusher her på bruket - det synes å være fra jentene fornyelsen i Siemens skal komme!

Også kursledelsen bidrar på avslutningsfesten. Men aner vi også her en viss doserende holdning i fremførelsen?

Ti år med LU 550

**Tekst: Gunnar Friedl
Foto: Grete Mörch**

Årets LU 550, det 15. i rekken, ble før sommerferien avsluttet i kjent stil med skjemt og alvor i høytidelig og festlig lag. Siste dag av den fire dager lange samlingen ble tilbragt i Staverns koselige og tradisjonsrike Hotel Wassilioff, bare avbrudt av en frisk sjøtur med skuten «Molly» udi den stavernske skjærgård. 18 deltakere mottok under høytidelige former sine pontifikalier - diplom og lederbjelle. 10 år med 15 gjennomførte kursløp gir grunn til tilbakeblikk og noen refleksjoner sammen med Leiv Moksnes. Leiv har sammen med Øistein Rennemo vært ansvarlig for opplegg og gjennomføring av samtlige kurs, som tilsammen har hatt ca 250 deltakere.

Sang til deltakerne «Du skal få en LU-dag i måra» fremført av kursledelsen, Leiv Moksnes (sang) og Øistein Rennemo (gitar)

Nina Bøyum mottar diplom og lederbjelle fra Inge Bø under avslutningsseremonien på årets LU 550

- Vel blåst, sier Leiv og strekker på beina. - Dette var en fin gruppe, aktiv og medvirkende både faglig og på det kunstneriske plan. Mye sang og musikk denne gangen også når vi samlet oss til sosialt samvær om kveldene. Mange fine lederemner med forretningssans.

Men, sier Leiv og blir fjern og vemodig i blikket, - egentlig opplever jeg dette hver gang et LU-seminar avsluttes.

- Er LU 550 det samme i dag som det vi startet med for ti år siden?

- I struktur ja, men innholdet har nok endret seg i takt med firmaets behov. Jeg tenker f.eks. på top-bevegelsens intensjoner som har satt sitt preg på de prosjektene som gjennomføres i gruppene. Endrings- og prosessledelse samt kundepektivet er kommet enda sterkere fram. Kundens behov er og blir den viktigste bærebjelken, også i all form for ledertrening, og går igjen i LU 550, uansett tema.

«Molly» har landet etter fjordtur i skjærgården med seminardeltakerne

Forøvrig har vi etter hvert seminar utarbeidet en liste med forbedringsforslag til neste kurs, også denne gang.

- Og «action learning» er fremdeles metodikken bak det hele?

- Ja så absolutt. Kunnskap overføres ikke først og fremst fra hode til hode i kjent skolemesterstil, men ved «learning by doing.» Ved å prøve selv, stoppe opp, oppsummere, erkjenne og korrigere. Derfor er de individuelle prosjektene så viktige.

- Har du registrert noen endringer i deltakernes grunnholdninger?

- Mer modenhet, vil jeg si. - De er mer opptatt av lederrollen og innser at ledelse skal tilføre bedriften og medarbeiderne en merverdi. Jeg har også registrert en mer ydmyk holdning overfor muligheten til å forlate en lederstilling og f.eks. gå over i rent faglig virke. Eller i noe som virker svært utfordrende, nemlig prosjektledelse eller deltakelse i prosjekt-

(forts. neste side)

Gruppen «Hoppla» her etter mottatt lederbjelle. F.v: Jan Owe Jakobsen, Ole Henrik Støren, Unn Marit Forbregd, Olav Åsgård, Atle Johannesen

Helhetlig prosjektlederkurs

Siemens er et stort internasjonalt firma med utallige prosjekter og kontakter i mange forskjellige land. Tenk hvilken enestående mulighet vi har til å samle inn erfaringer!

Da prosjekttallene begynte å blinke i rødt for 14-15 år siden, gikk Siemens AG inn for å utvikle et eget prosjektlederkonsept.

I Norge ble det første seminaret gjennomført for nærmere ti år siden i samarbeid med CCB (Siemens Coordination Center, Brussel),

Tekst: Arja Jäntti

Foto: Trygve Gundersen

Seminaret har altså hatt sin modnings-tid; noe er fjernet, noe er endret og noe er føyet til.

Den mest bemerkelsesverdige tilføyelsen er nok CBT-programmet (Computer Based Training). Dette er et interaktivt

dataprogram som deltakerne selv skal arbeide seg gjennom før kurset, slik at alle stiller med felles plattform. Kursdeltakerne skal løse både tekniske problemer (planlegging, strukturering, oppfølging, risikovurdering osv) og psykologiske (kommunikasjon, konfliktløsning, arbeid i team, feedback, avstressing osv). Viktig er at man etter kurset har muligheten til å søke råd i programmet.

(forts. fra forrige side)
grupper, som krever spesiell kompetanse.

- Hva med møtekulturen?

- Vi har aldri hatt problemer. Tvert imot vil jeg rose deltakerne for god disiplin under seminarene. De stiller presis til møtene, har ingen «dagen derpå hang over» selv om muligheten til å skeie ut alltid er til stede, og er friske og aktive i samtaler og gruppearbeider. De betrakter LU 550-deltakelse rett og slett som en del av jobben - hvilket det også er - og ikke som noen takk for god innsats. Det er gledelig å se at den sosiale kontakten deltakerne får under seminardagene og i grupper danner gode nettverk på tvers av divisjoner og avdelinger. Dette drar de nytte av senere i det daglige virke ved å trekke på hverandres kompetanse og ferdigheter i større grad enn før.

- Fornøyd med de foresattes engasjement?

- Både og! Tradisjonelt legges det stor vekt på utvikling av produkter, organisasjon, prosessflyt osv. Like viktig er det å arbeide aktivt med personlig forbedring.

Foresatte som forstår dette og engasjerer seg i medarbeidernes utvikling får vesentlig mer igjen for de investerte kursmidlene. Men her er det et stykke igjen.

- Og toppledernes medvirkning?

- Med den har vi et meget godt og nødvendig samarbeid. De deltar gjerne og velvillig både med innlegg, i diskusjoner og som «opponenter» når prosjektarbeider skal presenteres. Deres tilstedeværelse betyr informasjon og inspirasjon mellom ulike ledernivåer.

- Tar bedriften godt nok vare på de unge talentene?

- Intensjonene er der, tenk bare på mulighetene som ligger i begrepet «empowerment». Når medarbeiderne føler seg myndiggjort tar de økt ansvar og bidrar mer til nytenkning. Det er stor åpenhet blant de unge om hva de kan bidra med om de gis anledning til «å vise kortene». Kanskje er vi for tradisjonelle i bruk av «belønningssystemer». Ikke minst ledere burde i større grad belønnes ut fra de konkrete bidrag de gir til avdeling og bedrift. Økt anledning til mobilitet mellom avdelinger og divisjoner tror jeg er et annet virkemiddel overfor unge talenter.

Fra prosjektlederseminaret på Sanderstølen Høyfjellshotell sist høst: Fra v: Ole Banggren, Chris Andre Norgaard, Reidar Myrvold, Ronald Sevaldstad, Terje Beckmann, Per-Ivar Bakke, Sverre Jarle Ringstad, Roger Stavik, Arne Christ Munch, Liv Mathilde Glomnes, Lars Gaute Fredheim, Claudia Grot (instruktør), Tor Ragnar Larsen, Dave Wudtke (instruktør).

CBT-programmet er utviklet av Claudia Grot, 33, som er psykolog med personal- og organisasjonsutvikling som spesialfelt, sammen med SNI og Universitetet i München. Det gikk halvannet år og nærmere en million DM før programmet var ferdig i sin nåværende form i tysk og engelsk versjon.

I Norge har Claudia de siste fire år kjørt kurs sammen med Dave Wudtke, 47, ingeniør med lang erfaring fra prosjektledelse i Siemens og andre tyske og

- Til slutt Leiv, og med hånden på hjertet - gir LU-seminarene oss bedre ledere?

- Det er jo kardinalspørsmålet som først og fremst bedriftsledelsen, men også vi som har ansvaret for dette, gjerne vil vite svaret på. Men det er vanskelig å besvare fordi vi ikke vet hvordan tilstanden ville vært uten lederutvikling i bedriften.

Ut fra «rapporter» om forbedret praksis fra foresatte, medarbeidere og deltakerne selv, har vi stort sett grunn til å være fornøyd.

Gode skussmål fra andre bedrifter og kunder, fra konsulentfirmaer og læreanstalter er også verdt å ta med seg.

En ting kan jeg si bestemt: Deltakerne vet etterpå mye om hvem de er, hva de kan og hva de vil. Assessmentcenter og kollegavurdering bidrar til det. Der igjen har den enkelte et bedre grunnlag for å bestemme retningen på sin videre karriere. Sjansen for at bedriften får «rett person på rett plass» vil dermed øke.

internasjonale firmaer. Han er nærmest flasket opp med prosjektledelse, siden faren var den første i Tyskland som tok systemet i bruk i sitt eget firma. Sammen og hver for seg har de undervist hundrevis av grupper i forskjellige land i Europa og USA. Instruktørene er altså meget samstemte, og dette kommer også gjerne frem i deltakernes evaluering av kurset.

- Er kursinnholdet identisk i Norge og i andre land?

Vi retter spørsmålet til kurslederne.

- Ikke noe kurs er helt likt et annet. Vi er like spent på hver gang vi møter en ny gruppe. Kurset starter med at deltakerne definerer sine mål. Vi tilpasser innholdet etter målene, men grunnkonseptet er naturligvis likt overalt.

- Nordmenn som kursdeltakere?

- Nordmenn er rolige og litt tilbakeholdne. De tenker seg om før de uttaler seg, i motsetning til mange andre nasjonaliteter som ofte snakker seg frem til en beslutning!

Den norske beskedenheten er et meget tiltalende trekk i teamwork; de flinke gir gjerne de mindre flinke anledning til å prøve seg, og overtar ikke styringen. De tyske deltakerne er ofte langt mer dominerende. I en kritisk prosjektsituasjon kan imidlertid tilbakeholdenheten være en ulempe - da kreves det styring for å skjære gjennom.

- Hva vil dere fremheve i kursopplegget?

- Delingen av seminaret i teori og praksis. Det man lærer i plenum får man prøvet i gruppen. Man opplever hele prosessen og drar også nytte av andre gruppers resultater og fremgangsmåter.

Det er mulig å lese om teknikken i bøkene, men aha-opplevelsene får man bare under selve seminaret, og da spesielt når det gjelder den mellommenneskelige delen i forhold til prosjektsituasjoner. Vekslingen mellom det faglige og det mellommenneskelige er ganske unikt for dette seminaret.

Etter årets første seminar på Teveltunet ved Trondheim i april har ca. 180 norske Siemens-ansatte gjennomført vårt kurs i prosjektledelse. I år var kurset for første gang fulltegnet med 18 deltakere, og vi hadde en lang liste interesserte på venteliste. Disse er blitt overført til neste seminar i oktober som dermed er allerede fullbooket. Interessen for prosjektlederopp-læring er altså klart stigende.

Hva synes så deltakerne om seminaret? Vi henvendte oss til et par kolleger rett etter at de hadde gått på kurs på Sandstølen Høyfjellshotell.

Terje Beckmann, fra Divisjon Olje og Gass har i ca. 15 år arbeidet med prosjekter.

- Fin fordeling mellom gruppearbeid og teori. Jeg skulle imidlertid gjerne hatt en prosjektoppgave til, en ble litt lite.

- Flere prosjektoppgaver ville vel gått på bekostning av den psykologiske delen. Ville du vært villig til å redusere denne?

- Egentlig ja. For meg var det mellommenneskelige gammelt nytt. Jeg har jobbet lenge med prosjekter, og kjenner problemstillingene fra det praktiske liv. For yngre og mindre erfarne prosjektledere er den mellommenneskelige delen sikkert nyttig.

- Dine kommentarer til CBT-programmet?

- Meget bra. Dette skulle vi hatt på alle avdelinger som steller med prosjekter. Alle prosjektmedarbeidere ville ha nytte av å gå gjennom dette programmet.

- Ditt generelle inntrykk?

- Av en eller annen grunn kom vi litt tregt i gang. Litt humor ville kanskje hjulpet, morsomme episoder fra hverdagen? Men ellers er jeg meget fornøyd med kurset.

Vi spør også *Chris Andre Norgaard* som arbeider som produktansvarlig for repeater på divisjon Telecom.

- Kurset var fint lagt opp mellom det teoretiske og det praktiske, og virket engasjerende. Selv arbeider jeg ikke direkte med prosjektledelse, men følger opp et utviklingsprosjekt som er satt ut. Dette kurset har gitt meg den basiskunnskap jeg trenger for å overvåke fremdriften. Jeg synes kurset kunne fungere som obligatorisk basisplattform i prosjektledertreningen hos Siemens. På dette grunnlaget kunne man bygge på andre «klosser» f.eks. mer om økonomi, kundeforhold og forhandlingsteknikk.

- Kursspråket er engelsk. Hva synes du om det?

- For meg spilte det ingen rolle. Riktignok var det mange presentasjonsoppgaver på kurset, og da kunne man føle seg litt hemmet. Rollespillet kunne også vært litt enklere på eget språk. Ellers var den mellommenneskelige delen meget interessant. Vi ingeniører er gjerne flinke med teknikken, den psykologiske delen kan være noe forsømt.

- Alle deltakere må gå gjennom et CBT (Computer Based Training) - program før kurset.

- Har du noen kommentarer?

- Dette er meget bra. Også prosjektdeltakere, ikke bare ledere, ville ha nytte av dette interaktive programmet.

Neste kurs 19 - 24.10.97 er allerede fulltegnet, men ta gjerne kontakt med Arja Jäntti på Training Centeret (tlf 3319) om du er interessert, det kan jo hende at noen melder avbud.

På kurs 19.04 - 24.04.98 er det foreløpig 18 ledige plasser.

Badesesongen tar aldri slutt!

Tilfall for barnebarna til Siemens Intern's medarbeider. De elsker også å bade i karet. De fleste av oss har ikke hatt mye bruk for regntøy, men desto mer for shorts og bikini eller tilsvarende. Når svetten renner som gjennom-siktige perler og vi dufter av solbadolje, vil vi helst ikke ha mye å bære på. Ett unntak: Kameraet klarte vi å dra med oss overalt. Tanter, onkler, kjærester, barn og barnebarn osv ble foreviget. Nå oppfordrer vi deg: La oss også få se noen av dine blinkskudd. Kanskje får du se dem på trykk! Merk. konvolutten Siemens Intern's Fotokonkurranse. Frist: 30. sept. Fi

Filosofi - 90-åras rock'n roll?

Filosofi har i Norge i løpet av få år utviklet seg fra å være en sær beskjeftigelse for nedstøvede professorer og spesielt interesserte, til å bli rene folkesporten.

Det debatteres mer eller mindre filosofisk på flere av Oslos cafeer, og enhver bedrift med respekt for seg selv har "etikk" som en del av sin visjon eller forretningsstrategi.

Siemens Intern vil derfor teste interessen for å opprette en "filosofi-gruppe" på bedriften, i første omgang i Oslo. (Finnes det ildsjeler i andre landsdeler er det naturligvis fritt frem!).

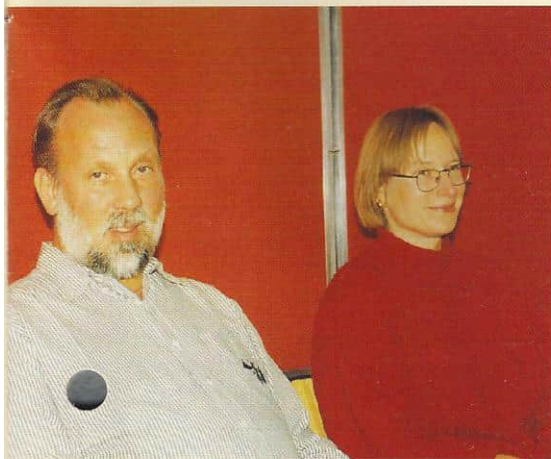
Vi tenker oss det hele lagt opp som en form for samtalegruppe, der man tar opp temaer fra filosofihistorien eller diskuterer et aktuelt tema på litt mer filosofisk basis enn den man til daglig får i massemedia.

Nødvendig bakgrunn for å bli med i gruppa er kun interesse, men vi satser naturligvis også på å få med et par-tre medarbeidere som har "forberedende" eller andre kvalifikasjoner for å kunne utgjøre en viss faglig ressurs i gruppa.

Dette er i første omgang ment som en uforpliktende test på interessen for et slikt prosjekt. Hvis du overhode kan tenke deg å bli med, ber vi deg spandere to minutter på å gi livstegn på mail, telefon (3711), lapp i posthylla e.l. til Tor Cederkvist (K1).

Ikke bare sitt og tenk! Bli med i gruppa vår!

Instruktørene Dave Wudtke og Claudia Grot.

Fest på Kjelland

- Nok en viktig milepæl for forretningsområdet Baneteknikk

Under: En del av de involverte i leveransen. Foran f.v: Leif Karlsen, Odd Trones, Wolfgang Recker, Gerhard Habenstein, Per Bærø. Bakerst: Odd Narvesen, Svein Skagseth, Ove Bø, Martin Hilscher.

Innfelt: Toneangivende personer i prosjektsammenheng. Bak f.v: Odd Trones, ordfører Marit Myklebust, utbyggingsdirektør Jon Frøisland, prosjektleder Odd Glomsaker, utbyggingsjef Sør Ole Kontorp.

Jon Frøislands vaksomme øyne følger musepilens ferd over dataskjermen.

Ove Bø forklarer omformerstasjonens funksjoner.

Tekst og foto: Gunnar Friedl

Museåpning har erstattet den mer seremonielle og høytidsstemte åpning av kraftstasjoner. Borte er klipping av røde bånd - isteden pekes det med musa på et punkt på dataskjermen og vips, så går stasjonen på lufta. I omformerstasjonen på Kjelland ved Egersund var det utbyggingsdirektør Jon Frøisland som førte musepilen mot det vitale punkt på PC'ens koblingsskjema og med et klikk sendte 2 x 6 MVA ut på Sørlandsbanens kjøreledning.

Innvielsen av Jernbaneverkets nye omformerstasjon 2. juli ble biviåret av et 60-talls inviterte gjester og markert på festlig vis. Utenfor stasjonen var det satt opp et stort partytelt for å romme festdeltakerne i tilfelle regn, men denne dagen skinte sola fra klar himmel.

All «innmat» fra Siemens

Før gjestene tok plass der var det omvisning i omformerstasjonen som Siemens har hatt hånd om i sin helhet, unnatt selve skallet. Leveransene omfatter to omformere med styring, fjernkontroll og kjøling, 50 kV-anlegg, 15 kV-anlegg, trafoer, kontrollromsutstyr, lavspennings- og batteriutstyr.

I selve hjertet i stasjonen - omformerne - transformeres først 50 kV ned til 1,2 kV for så å bli likerrettet og deretter vekselrettet til kjøreledningens frekvens og spenning, henholdsvis 16 2/3 Hz og 16,5 kV (nom. 15 kV).

Moderne teknologi

Omformerne er resultat av et samarbeid mellom avd. Kraftelektronikk (KE) i Trondheim og VT i Erlangen der den tyske andelen hovedsakelig gjelder regulering og styring. Ove Bø har i to år jobbet i team med tyske kolleger for å utvikle denne type omformere. Den er av helt ny type og design og spec'en er utarbeidet av Jernbaneverket. På Stavne ved Trondheim er forøvrig installert samme type.

Prosjektansvarlig i Siemens har vært Baneavdelingen i Oslo ved Leif Karlsten, prosjektleder Svein Skagseth, mens Odd Narvesen har vært anleggsleder. Ansvarlig for idriftsettelse har vært Per Bærø.

Større kapasitet i banenettet

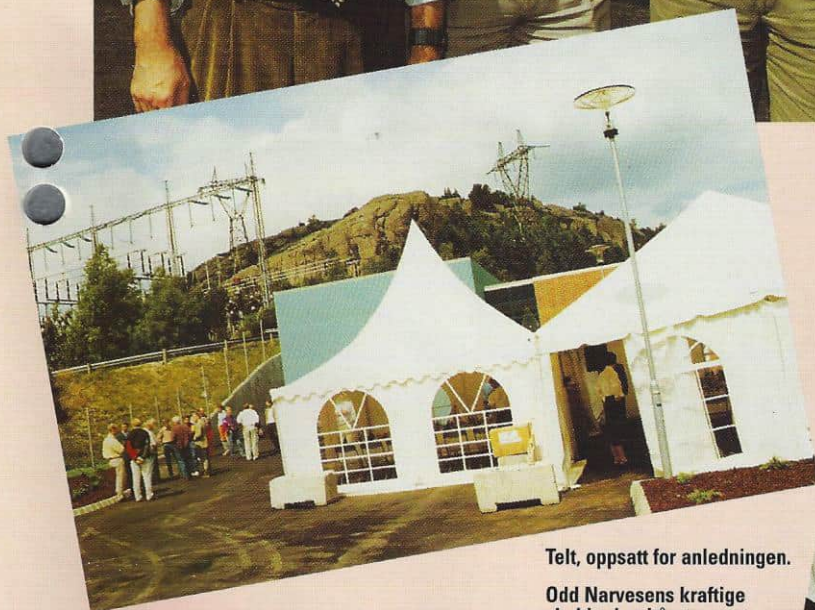
Formålet med stasjonen er å sikre og forsterke strømforsyningen for tog på strekningen mellom Kristiansand og Stavanger. Omformerstasjonen skal fjernstyres fra Kristiansand - derfor ubemannet - men kan også styres lokalt fra tidligere omtalte dataskjerm i stasjonen.

Det er blitt en stor og flott stasjon - hele 62 millioner kr har den kostet. Den er anlagt på Lyse Krafts eiendom og tett opp til en av deres kraftstasjoner som også leverer matespenningen på 50 kV til stasjonen.

Overvekt til besvær

De store transformatorene opptar en stor del av plassen. Det hører med til historien at da transformatorene, noen av dem på 50 tonn, skulle fraktes fra Italia til Egersund gikk transporten gjennom

Teamet bak omformerutviklingen. F.v: Gerhard Habenstein, Ove Bø, Wolfgang Recker, Martin Hilscher. De tyske kollegene har vært ressurspersoner i forbindelse med driftssettelsen.

Telt, oppsatt for anledningen.

Odd Narvesens kraftige skuldre har båret mangt et storanlegg frem til avslutning.

Deilig lunsj under telttak.

hele Europa uten noen problemer som helst, men da spesialbilene ble vinket inn til vektkontroll i Mandal, et par «stenkast» fra bestemmelsesstedet, ble det stopp.

En anseelig overvekt førte til norgeshistoriens største bot, straffegebyrer på kr 80.000,- pr bil og kr 4000,- pr sjåfør!

Nye investeringer

- Sånn skal en omformerstasjon se ut, slo utbyggingsdirektør Jon Frøisland fast under sin åpningstale, - gunstig vedlikehold og med orden og ryddighet i høysetet!

Av hans redegjørelse gikk det frem at 30 omformerstasjoner, de aller fleste av roterende type, er i drift i dag og bruker 6 o/oo av norsk samlet energi.

Han understreket at det skal satses videre på Sørlandsbanen med ytterligere forsterkning av strømforsyningsanleggene. Det skal anlegges nye kryssningsspor og bygges ny godsterminal. Og ikke minst skal det investeres kr 600 millioner til nye krengetog.

Ros til Siemens

Odd Glomsaker fra Jernbaneverket i Kristiansand redegjorde for planleggingen og gjennomføringen av prosjektet og delte ut positive ord til sine mange samarbeidspartnere, bl.a. Kommunen, Lyse Kraft, NVE, arkitekt og leverandører. Ikke minst Siemens, med sine 20 montører med veteranen Odd Narvesen i spissen, fikk uforbeholden anerkjennelse for sin innsats. - Det har vært et hardt tempo og vi må nok innrømme å ha presset på. Og dere gikk på med full kraft på tross av Nordsjø-ordning og lange dager, og fullførte anlegget til rett tid - en flott jobb, gutter, roste han.

I sin hilsningstale la direktør Odd Trones vekt på at selv om omformerstasjonen var laget etter et nytt konsept var teknologien ikke upløyd mark for Siemens.

Referanseanlegg

Han understreket at foredling av strøm, herunder statisk omforming av energi, hele tiden har vært hovedvirksomheten for kraftelektronikk-avdelingen i Trondheim og poengterte den store norske verdiskapningen nettopp i Kjelland-prosjektet.

Trones avsluttet med å si at baneavdelingen i Siemens satte stor pris på å få utvikle og produsere slike anlegg for jernbaneverket og håpet på at Kjelland og Stavne omformerstasjoner ville sette positive spor etter seg - også innen etaten - som referanseanlegg.

Talerlisten var fremdeles lang, bl.a. hadde ordføreren i Eigersund kommune, Marit Myklebust ordet. Hun understreket at kommunen ønsket sterkt å satse på jernbanen, som bandt distriktets store industripotensiale til Vest-og Østlandet.

En nydelig lunsjtallerken med forfriskende drikke til, satte en fin ekstra spiss på innvielsesfesten. Og til slutt dagens overraskelse, en flott T-skjorte med Kjelland-symbolet som gave til gjestene.

“Wozu Kraftwerke - der Strom kommt ja aus der Steckdose?”

Tekst og foto: Tor Cederkvist

På samme måte som moderne telekommunikasjon er samfunnets nervesystem, er energiforsyningen hovedpulsåren, sier Ole-Petter Mosland, avtroppende automatiseringsspesialist på Divisjon Energiforsyning. - Dette pulsåreblodet har strømmet i hundre år nå. Kanskje er det derfor nordmenn synes å ta dette fundamentale samfunnsgodet som en selvfølge?

Energiforsyning har vært Ole-Petters hjertebarne i hele hans yrkesaktive liv.

- Naturligvis må en gammel “sterkstrømmer” la seg imponere av moderne telekommunikasjon, teknikken som bringer hele verden inn i vår stue via radio, TV, telefon og PC. Men uten en sikker strømforsyning ville det hele falle sammen øyeblikkelig. Hele vårt moderne samfunn er bygget på den forutsetningen at elektrisk energi er tilgjengelig over alt og til enhver tid på døgnnet, året rundt!

Allsidig fagmann

Ingen tvil om at Ole-Petter fortsatt er like entusiastisk på vegne av sitt fag, selv om han nå trer inn i pensjonistenes rekke. Og er det noen som kan uttale seg om både “sterkstrøm” og “svakstrøm” må det være nettopp han, mannen som i en mannsalder var selve syntesen av energiteknikk og informasjonsteknikk på Divisjon Energiforsyning. Men det blir fort klart at Ole-Petter ikke er opptatt av å snakke om sin egen innsats for Siemens og bransjen i dette avskjedsintervjuet.

- Jeg var så heldig å få starte min yrkeskarriere i 60-årene, en spennende tid for norsk eforssyning. Den sterke utbyggingen av våre vannkraftresurser og kraftkrevende industri som hadde funnet sted på 50-tallet tvang frem en ny strategi for overvåking og kontroll av produksjon og overføring av den økende energimengden. La oss heller snakke om det! Og vi lar ham snakke.

Pionertid med ekte pionerånd

- Det foregikk på den tiden et stort utredningsarbeide i norsk energiforsyning om hvilken struktur det fremtidige kontrollapparat for samkjøring av den landsomfattende energiproduksjonen og overføringen skulle ha, sier Ole-Petter.

- Siemens i Norge ønsket å ta aktiv del i oppbyggingen av dette nye kontrollsystemet. Man forsto at for å komme inn på det norske markedet for fullt måtte firmaet

bygge opp lokal kompetanse, og at dette måtte omfatte en utstrakt egenfremstilling eller lisensproduksjon og markeds-tilpasning av Stammhaus-produkter i Norge, blant annet av moderne fjernkontrollsystemer.

Beslutningen ble tatt sommeren 1967. Fjernkontrollsystemet EFD, som var utviklet i Erlangen, ble valgt. Produksjonen startet i Oslo allerede sommeren 1968, og målsettingen var at det første spillende system skulle stilles ut på Automatica-utstillingen på Sjølyst senhøstes samme år. De siste to arbeidsukene før utstillingen skulle åpne ble lange, men det gikk med et skrik og med stor innsats fra flere medarbeidere.

Dette produktet ble forøvrig en formidabel suksess - begrepet EFD ble nærmest synonymt med fjernkontroll innen energiforsyningen.

Da datateknologien noen år senere gjorde sitt inntog i norsk energiforsyning, satset Siemens i Norge sterkt på å hevde seg blant de toneangivende leverandører også på dette felt. Det ble bygget opp et tverrfaglig miljø av entusiastiske unge medarbeidere som sammen med elkraftmiljøet ga et betydelig bidrag til å bygge opp energiforsyningens moderne kontrollsystem. Våre norske kunder var krevende, og oppgavene i markedet viste seg ofte ikke å kunne dekkes av Stammhaus' standard-løsninger. Dette resulterte i en utstrakt egenutvikling med dertil høynet kompetansenivå. Det må

nok innrømmes at økonomien på det tidspunktet var langt bedre enn tilfellet er i dag, men det var et stort behov i markedet for utstyr og tekniske løsninger, og man var villig til å gå nye veier så lenge det ikke satte sikkerheten i fare.

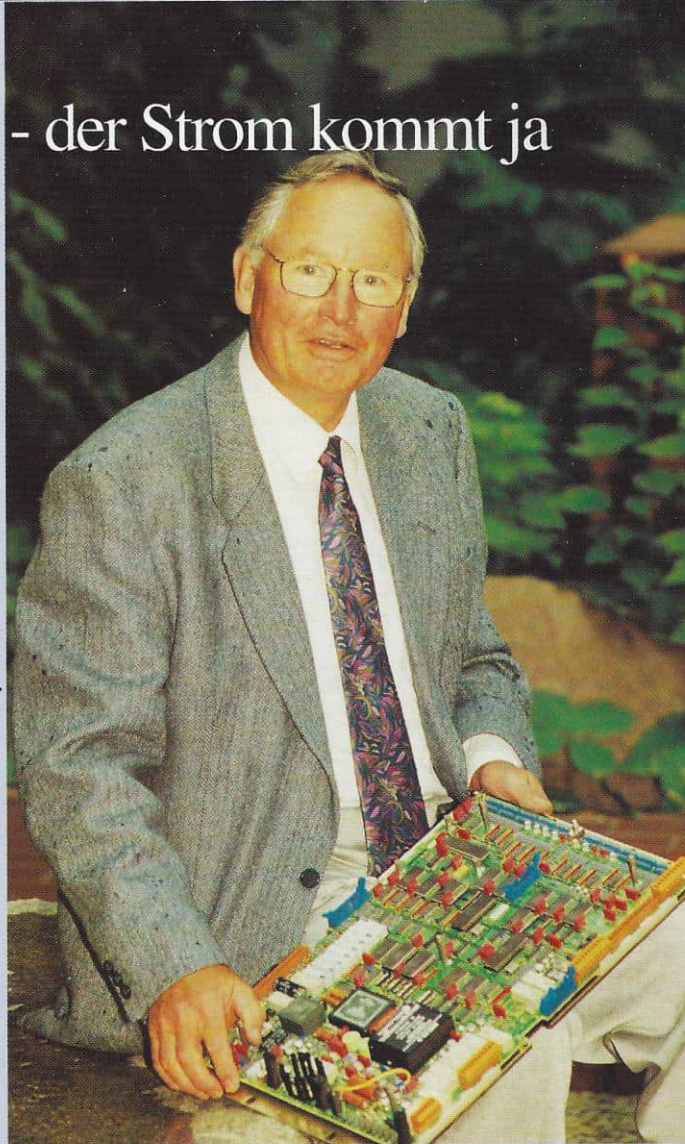
Tverrfaglig miljø

-Vår Prosessdataavdeling, som den het i 70- og deler av 80-årene, ble et solid tverrfaglig automatiseringsmiljø for datastyrt prosessautomatisering. Avdelingen spente over bransjene eforssyning, industri, offshore, telekommunikasjon og byggautomatisering, med en fruktbar utveksling av erfaringer og løsninger på tvers av bransjer og organisatoriske grenser.

Det er nå i sommer 25 år siden den første datamaskinen, en NORD 2B, ble levert til Norsk Hydro, Porsgrunn Fabrikker, for logging av alle inngrep og hendelser i energiforsyningen til fabrikkene. Utstyret var snekret sammen av en computer fra Norsk Data, prosessstilkoblingsutstyr fra Norcontrol/Noratom og fjernkontrollutstyr (EFD) produsert i Oslo på lisens fra Siemens AG.

Det neste datastyrt anlegget ble levert til NVE, til Nedre Røssåga kraftverk i Nordland kort tid etter. Det besto av en Siemens 24 bit prosessdatamaskin, type 301, koblet mot 7 stk.EFD-fjernkontrollapparater.

Programmering var den gang litt av et puslespill, 30-40 kbyte memory var alt

Tilværelsen idag ville være utenkelig uten den energikilden som vårt fir-
mas eminente gründer, Werner von Siemens, så sterkt bidro til å bringe ut av vitenskapsmännens lukkede verden, sier Ole-Petter Mosland.
- Elektrisiteten er selve grunnlaget for vår moderne industrialiserte verden, og Siemens i Norge har sin del av æren for å ha gjort dette samfunnsgodet tilgjengelig for alle.

Med SCENIC Mobile 700 i klatresekken!

Av ekspedisjonens leder:
Ivar Erik Tollefsen.
Foto: Leif Fiskaa

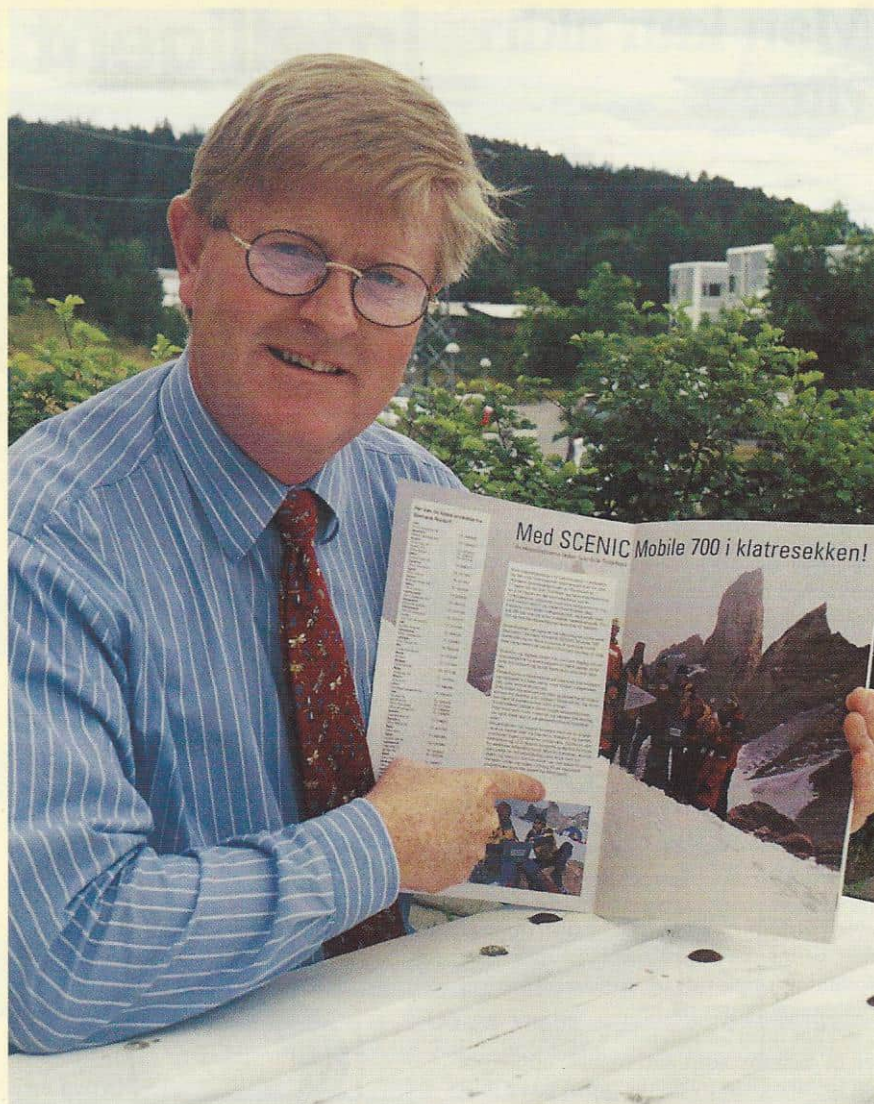
Årets klatreekspedisjon til Sør-Rondane i Antarktis har fått mye internasjonal oppmerksomhet for den vellykte førstebestigningen av Rondespiret. 17 dager tok det Ivar Tollefsen og hans klatrekamerater å nå toppen av det kilometerhøye spiret. Forholdene var ekstreme med lave temperaturer og vind mellom storm og orkan hver eneste dag. Klatrerne overnattet i hengende telt, og heiste med seg 200 kilo snø og is for å dekke væskebehovet. TV-film og bok fra ekspedisjonen kommer til høsten.

Ekspedisjonen var også et lite teknologisk underverk. Med basis i Siemens Nixdorf's SCENIC Mobile 700 Notebooks og en Nera Inmarsat B terminal holdt base camp resten av verden informert fra dag til dag.

Videofilm og digitale bilder ble overført daglig via en mikrobølgelink fra klatrevæggen til base camp, hvor dette ble redigert og sendt hjem som enorme datafiler.

Ekspedisjonens hjemmeside på Internett ble redigert og oppdatert fra base camp med bilder, ruteskisser, vær, vind, temperaturer etc.

Stills-bilder ble scannet inn eller brabbet fra et videokamera for deretter å bli editert i Photoshop, og overført hjem til norske aviser som e-mail.

Andreas Tollefsen viser gjerne fram brosjyrene som er blitt produsert i etterkant av ekspedisjonen.

Kunstmaleren Vebjørn Sand fulgte ekspedisjonen. Etter hvert som hans malerier og skisser ble ferdig, ble også disse lagt ut på ekspedisjonens hjemmesider. Ekspedisjonen var meget fornøyd med de to maskinene de hadde med fra Siemens Nixdorf, og hadde overhodet ingen problemer underveis. CD-Rom, diskettstasjon og LCD-skjerm fungerte prirkfritt

til tross for ekstreme arbeidsforhold. Med to batterier, kunne man jobbe en hel arbeidsdag uten å gå tom for strøm, og med 2,1 Gb harddisk var det plass til store mengder bilder og video i tillegg til all standard programvare som ble levert fra Microsoft.

som var tilgjengelig. Memorymodulene besto av ferittkjerne med lagrings- og lese-tråder sydd gjennom hver kjerne. Prisen var også deretter.

Våre systemutviklere og programmerne ("bit-fiklerne") fra pionertiden fikk en hard innføring i datateknologiens mysterier. Men de løste oppgavene med glans, og flere av disse er idag i ledende stillinger i og utenfor firmaet. Det var en god skole i initiativ og oppfinnsomhet.

Siemens i teten

Etter hvert som det ble bevist at vi behersket dette nye området strømmet oppdragene inn. Den første store, og på den tiden meget avanserte driftsentralleveransen, gikk til NVEs områdesentral i Trondheim.

Siemens hadde med dette etablert seg som en av de tunge samarbeidspartnerne til norsk energiforsyning, og var en selv-

følgelig samarbeidspartner i utformingen av det integrerte landsdekkende kontrollsystemet som ble utformet i begynnelsen av 1970-årene. De norske kundene var langt mere åpne enn sine kollegaer i Mellom-Europa for utnyttelsen av denne nye teknologien som redskap til å sikre og rasjonalisere driften av både produksjon og overføring av elektrisk energi. Det betød at de standardløsninger som var tilgjengelige fra Siemens AG ikke dekket kravene og forventningene hos våre norske kunder. Programvaren måtte tilpasses og utvides med egne lokale krefter, noe som gjorde oss svært selvstendige.

Dette behaget ikke alltid våre venner i Siemens AG, som ville ha oss til å marsjere i sluttet tropp. Med det brakte oss respekt og etter hvert aksept på at vi måtte dekke vårt marked med de løsninger som våre kunder hadde behov for, og med teknologier som lå helt i teten internasjonalt.

I de 25 årene som er gått siden det første datamaskinbaserte kontrollanlegg ble satt i drift, har Siemens Nettkontroll levert godt over 100 små og store driftsentralssystemer. De fleste i Norge, men det er også levert flere store systemer til Sverige og Finland, blant annet til svenske Vattenfall og finske IVO Group. Siemens er fortsatt i teten!

Sier mannen som ikke vil snakke om seg selv og sin egen innsats, selv om han i høy grad har vært med på å gjøre "Siemens Nettkontroll" til et kvalitetsbegrep i norsk kraftforsyning. Og som derfor kanskje må ta sin del av skylden for at menigmann i dag protesterer mot både vann- og gasskraftverk. "Hva skal vi med kraftverk - det er jo strøm i stikk-kontakten?"

Man kan aldri vite...

Intelligent IT-spill

Tekst: Rolv Andersen

Virus

Er du en av de som er blitt plaget av virus i det siste?

Svært mange stiller seg nok uforstående til at det skal være nødvendig å forholde seg til slike ting og at det ikke gjøres noe fra sentralt hold som *automatisk* stopper den slags fanterier.

Situasjonen er imidlertid ikke så enkel. Virus har vi hatt mer eller mindre av i alle år, men har hittil ikke vært noe stort problem. Vi har hatt effektive verktøy for å oppdage og fjerne «gammeldagse» virus og spredningseffekten har ikke vært stor.

Annerledes nå - med de «moderne» WordMacro virusene som henger ved Worddokumenter (men som også finnes for Excel). Disse virusene har en tildels svært komplisert og ondskapsfull opptreden, som f.eks Cap.A-viruset. Slike virus forandrer oppførsel og er ikke entydige i måten de opptrer på.

Vi har hittil faktisk ikke kunnet oppdrive et verktøy som automatisk oppdager og fjerner virus av denne typen på en sikker måte - uten samtidig å ødelegge dokumentet eller skape andre problemer.

Hva gjør vi?

SBS vil forhåpentligvis være ferdig med å installere et nytt verktøy - F-PROT Professional - når dette leses. Verktøyet skal installeres på alle PCer. Samtidig tas andre og bedre verktøy i bruk for å skanne servere sentralt. Det arbeides også med å finne et verktøy som tar Cap.A-virus som følger med vedlegg på mail.

Det er viktig at F-PROT installeres på alle PCer, dvs også PCer som benyttes utenfor huset eller hjemme. Dette må hver enkelt ta initiativ til selv og informasjon om fremgangsmåte og om hvor dette kan hentes vil bli gitt.

Informasjon

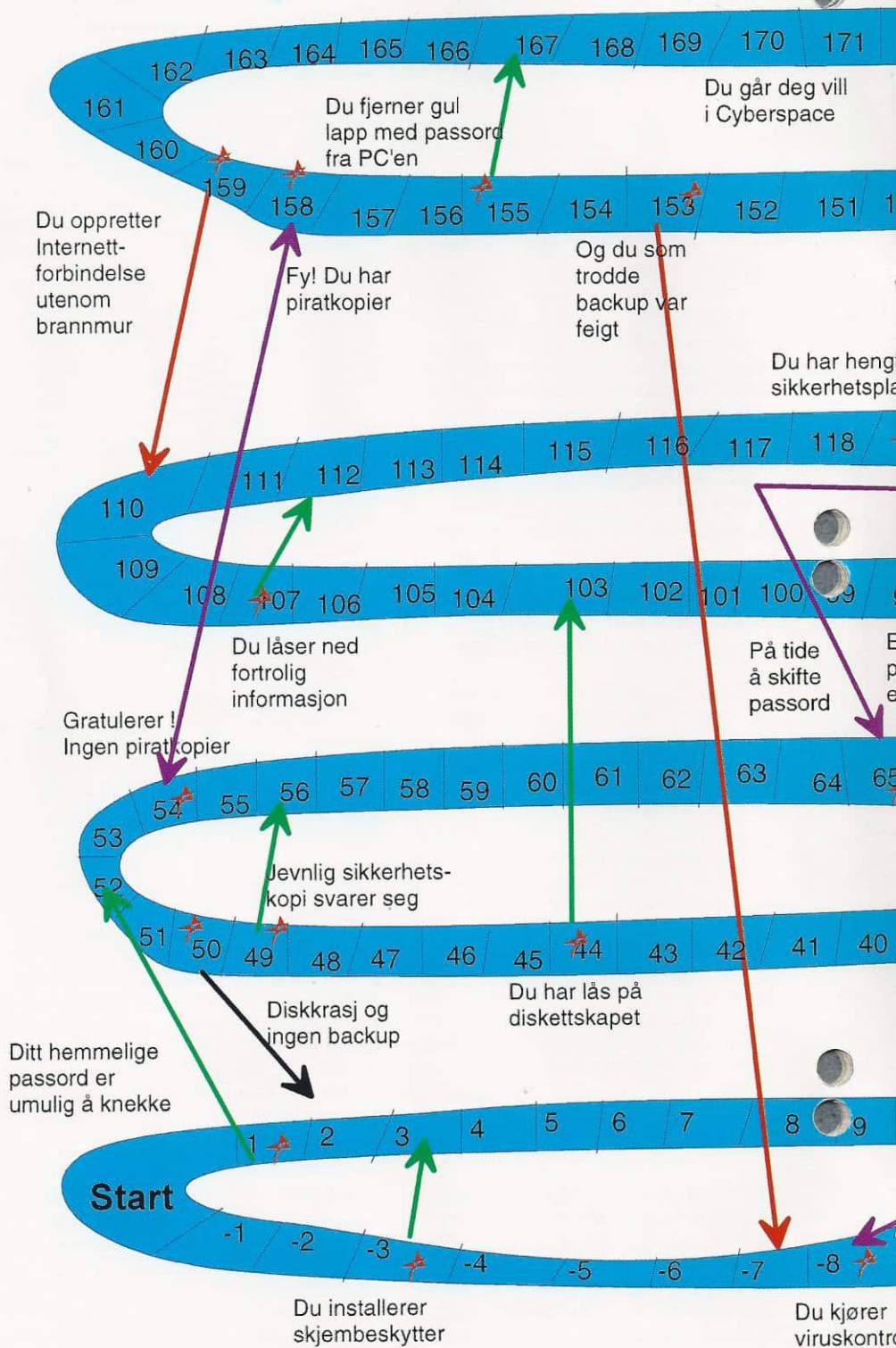
om hva som foregår har ikke alltid vært god. Vi skal prøve å rette på dette framover ved bl.a. aktivt å ta *Intranett-tjenesten* i Siemens i bruk. De første informasjonen om IS er allerede lagt ut og mer aktuelt stoff vil komme etter hvert. Det ligger også informasjon om IS på Siemens AGs intranett under <http://www.mchw.siemens.de/ispages>.

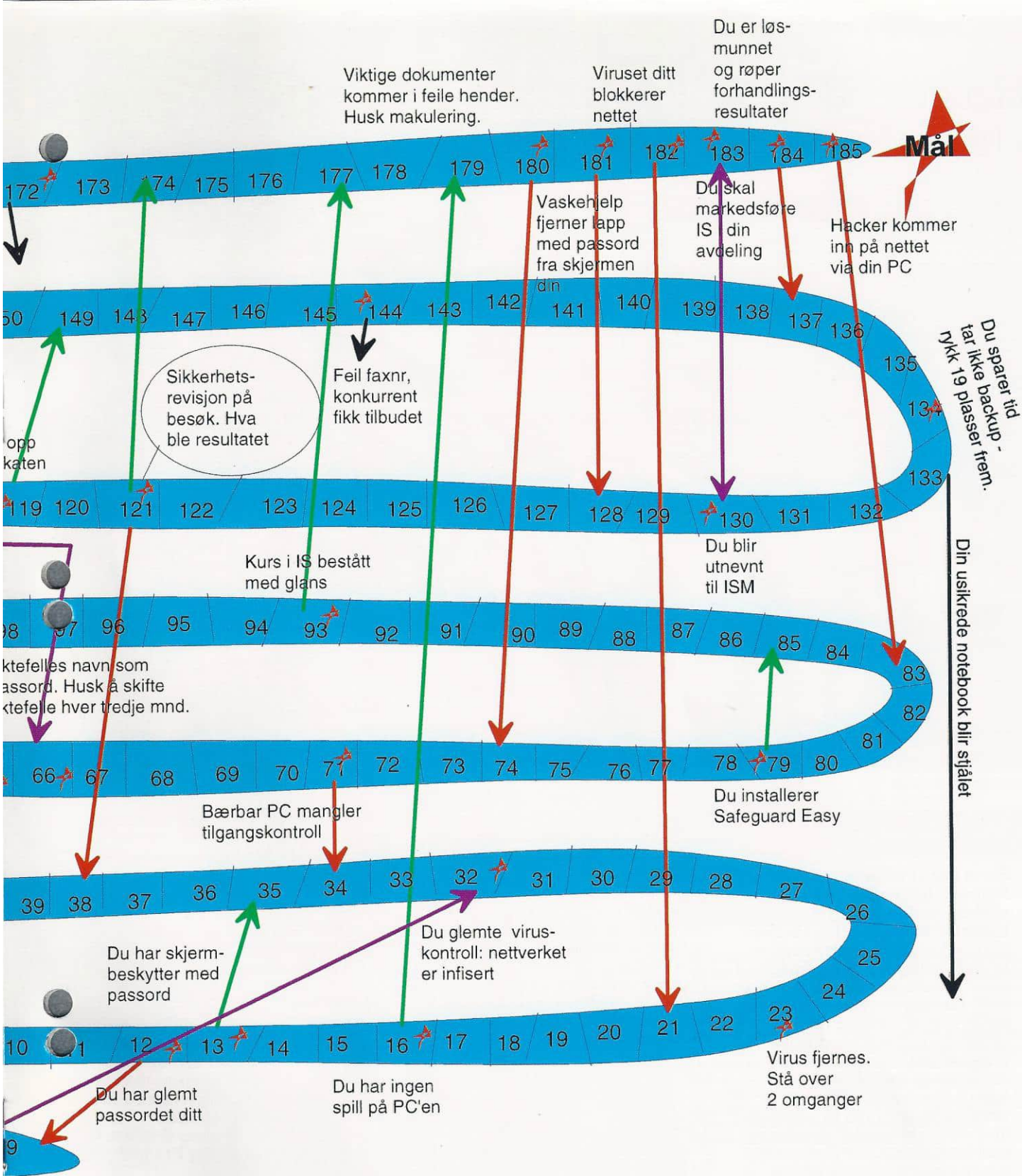
IT-Sikkerhetsspillet

laget vi for en god stund siden. Våre kollegaer i München ble så begeistret over ideen at de forlangte å få det oversatt med en gang. Så det publisert der før vi rakk å komme ut med det. Spillet har en viss praktisk betydning fordi det gjenspeiler de 10 viktigste reglene for IS som ble delt ut som plakat for en tid siden.

Her følger noen regler for spillet:
Du trenger en vanlig 6er-terning og en spillfigur pr deltaker.

- Start på START med inntil 3 kast. Du må ha en 6-er for å komme igang.
- Kommer du på pil - la figuren følge pilens retning.
- Oppover = du praktiserer sikkerhet og får belønning.
- Nedover = du overholder ikke reglene og straffes.
- Dobbeltpil: du flytter opp eller ned avhengig av hvor du står.
- Pil peker ut av spillet = du blir kastet ut.
- rute 121: medspillerne avgjør hvilken vei du skal gå.

Spillet er laget i Designer og kopi kan fås pr mail ved henvendelse til SOIB. Da kan også tekstene forandres/tilpasses etter behov. Spillet vil også bli lagt ut på intranettet.

Falske meldinger/ Kjedebrev

I den siste tiden har vi mottatt meldinger fra noen medarbeidere som har fått tilsendt advarsler pr. mail fra «vennligsinnete» personer. En slik mail var adressert til 250 personer! Mailen inneholder gjerne en advarsel om at din PC

(og dermed du som bruker) blir rammet av all verdens katastrofer hvis du mottar og åpner en bestemt melding med et nærmere angitt navn. Du blir bedt om å sende denne advarselen videre til alle kjente kollegaer osv. osv.

Ikke gjør det! Hensikten er bare å skape usikkerhet og trafikk.

Ta kontakt med IS-medarbeider eller HelpDesk og informer om hendelsen.

Haugesund i farta

Ved siden: Ekspedisjonsskranken omkranset av f.v: Ove Reimers, Audun Wold og Dagfinn Nilsen. Bak skranken Jan Mathisen.

Nedenfor: Betjeningen på elektrosenteret i Haugesund. F.v: salgskonsulent Audun Wold, salgskonsulent Jan Mathisen, avd.leder Kjell Inge Askeland.

Gjester som koste seg under åpningen. I forgrunnen f.v: Arnt Helge Fidjeland, NH Aluminium; Einar Samuelsen, Statoil Kårstø; Carl Lothe, NH Aluminium.

Tekst og foto: Gunnar Friedl

For et par år siden skrev vi om Siemens Haugesunds ønske om en sterkere profilering i byen. «Hvem kan forestille seg at det i underetasjen av det villalignende Siemensbygget i Sallhusveien 165 skjuler seg et grossistlager med 1400 vareslag?», spurte vi blant annet. Idag er bildet et helt annet. Produktdivisjonen har skilt lag med installasjonsavdelingen og etablert seg i nye lokaler i Dikterveien 8. Her fra sitt nye kundevennlige ekspedisjons og hentelager med strategisk god beliggenhet og med lett adkomst, har Siemens fått helt nye muligheter til å nå sine kunder.

På vår vandring fra kaien og sydover måtte vi et sted spørre etter veien til Siemens sitt nye elektrosenter, og fikk som svar: «De e gata rundt forbi!» Ikke lett å tolke for en uinnvidd, men heldigvis, like etter dukket Opel-bygget frem med Siemens-logoen lett synlig i front.

Lykkelig skilsmisse

- Vi har faktisk tjent på denne atskillelsen, forteller Dagfinn Nilssen, Divisjon Produkters mann i Stavanger og Haugesund. -Noen installatører hadde litt vondt for å handle produkter hos oss i og med at konkurrenten -Siemens Installasjon -

fantes i samme huset. Nå er det opprettet geografisk avstand som er med på å bryte ned eventuelle psykologiske barrierer.

Økende ekstern omsetning

- Men selv om øking av salg til installatører har tatt seg opp er det industrien og fylket som er våre største kunder, forteller Dagfinn, - og selvfølgelig vår egen installasjonsavdeling. Men forholdet mellom ekstern og internomsetning har forskjøvet seg fra 50/50 til 60/40 i favør av eksterne kunder.

Faste avtaler gir god grunnlast

- Partneringavtalen med NH er forlenget til år 2000, noe som gir oss en solid forbindelse med Hydro Aluminium, men som selvfølgelig krever nitid oppfølging fra vår side. Siemens A/S leverer for ca kr 25 millioner pr år, av dette faller 4-5 millioner på oss. Hydro er forresten svært fornøyd med vår nye etablering her i gården.

Med Rogaland fylke har divisjonene Produkter og Installasjon en fellesavtale om levering av lyskilder, vanlig materiell og service. Denne avtalen er tre år gammel men er intakt og virker godt. I Oslo arbeides det med en forespørsel fra Elkem på en landsomfattende materiellavtale der Elkem Lista og Elkem mangan i Sauda også inngår. Nå håper vi at den går i lås også, sier en håpefull Dagfinn Nilssen.

Han forteller begeistret om åpningen som fant sted 22. april. - Det var minst

200 gjester innom her de første tre dagene da vi holdt tre dagers minimesse sammen med 15 underleverandører. Det var stort. For spesialister har vi holdt belysningsseminar med 20 deltakere - også et meget vellykket tiltak. Det var nemlig ikke hvem som helst som deltok, men virkelig toneangivende personer innen arkitektur og belysning.

Samboerskap

- Nå ser vi frem til vår tradisjonelle oktoberfest som sikkert vil samle et hundretalls deltakere, fortsetter han og guider oss gjennom lokalene. Siemens deler et stort velutstyrt konferanserom med firmaet Tess, likeledes et kjøkken. - Samboerskapet går bra, forklarer Dagfinn, - for Tess er meget behagelig å ha med og gjøre.

Tallene i rute

Lageret er velutstyrt og velassortert med en varebeholdning på kr 900 tusen. Årets budsjett er kr 12,5 millioner og månedstallene så langt er tilfredsstillende. Elektrosenteret ledes av Kjell Inge Askeland som sorterer direkte under Dagfinn Nilsen Han har med seg to salgskonsulenter, Jan Mathisen og Audun Wold. Selv er han meste ute på kundebesøk.

Det er ikke vanskelig å fornemme den positive aura som omgir både salgslageret og medarbeiderne. Og spesielt gledelig er det å se ringvirkningene av å krype frem fra «skjulestedet», vise ansikt og slå noen virvler på Siemens' stortrommer.

Det er dimensjoner over Siemens-lageret på Lindeberg. Lageret brukes foruten til sitt egentlige formål også for tilrettelegging og formontering av f.eks. signalmaster, og som programmeringssted for baliser osv.

Alex Frilles, bas for ATC, programmerer EPROMs i baliser, mens Øivind Grøv klargjør kabeltilkoblinger. Ved automatisk togkontroll (ATC) overvåkes flere punkter på sporet.

Kimmo Brustad er feriehjelp som bud og lagermann, og viser noen signaltyper - såkalte dvergsignaler - som det er en mengde av i de fleste stasjoner. I motsetning til hovedsignalene vises lyskonstellasjonene på dvergsignalet når skifting av spor er tillatt. Ved rangering er disse således i flittig bruk.

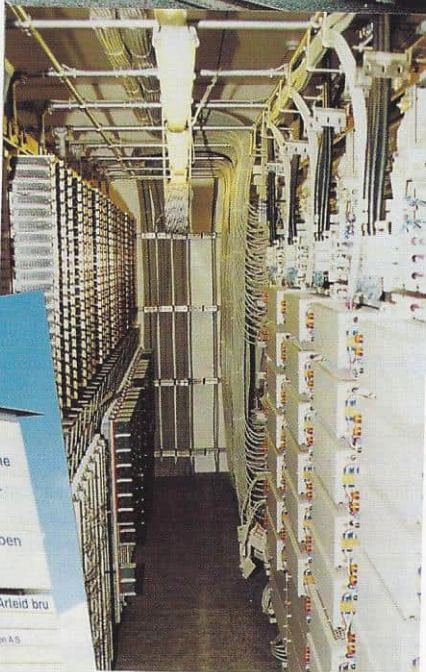
Et prangende symbol for Gardermobanen, plassert på Lindeberg stasjon. Ved foten f.v.: Siemens-montørene Lars Gulbrandsen og Per Even Holen. Bak: Lindeberg-containeren.

Togleder Ivar Brenden har full oversikt over trafikkbildet i kontrollrommet på toppen av elektrobygget på Lillestrøm. Herfra legger han togveier og overvåker togenes bevegelser via datatastatur. Normalt griper operatøren bare inn når det oppstår feil i og med at fjernstyringen er automatisk. (Fra Oslo S.)

Elektrobygget på Lillestrøm. På sporet: Et av de nye skiftelokomotivene fra Siemens AG.

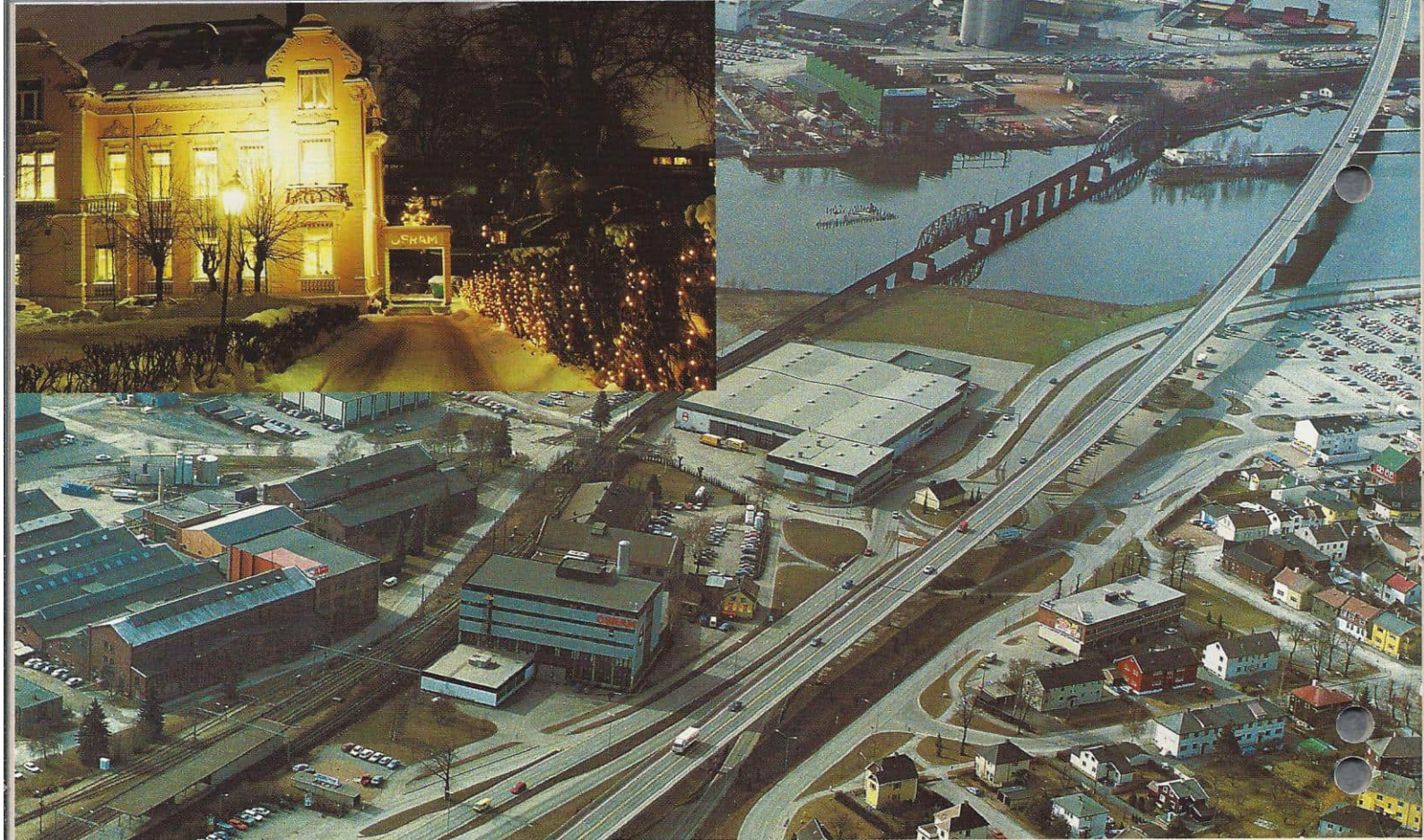
I stillverksentralen på Lillestrøm er det rikelig med innkommende og utgående kabler, og tett pakket med tavler, krysskoblingsfelt og signalskap. Her begynner «over head»-sentralen seg.

Til venstre: Langs banen er det en rekke lokale stillverk med samme funksjon som i Lillestrøm-sentralen men i mindre målestokk. Disse er ubemannet og er tilkoblet «over head»-maskinen på Lillestrøm via fiberkabler. Fire av dem kommer som ferdige oppkoblede containere fra Braunschweig. Alt utstyr blir formontert der, programmert, funksjonstestet og overtatt av kunden på stedet. Deretter går containeren i to halvdeler med trailer til bestemmelsesstedene som er Fjellsrud, Lindeberg, Langeland og Bekkedalshøgda (Eisvold Verk). På bildet er Detlef Degenhardt i ferd med å kjøre gjennom testprogrammet for signalsystemene tilkoblet Lindeberg stillverksentral.

Mens nordmenn flest har latt seg steke i solen og nydt den fantastiske sommeren, har «banegjengen» - riktignok med noe redusert styrke - hatt sin fulle hyre med å holde fremdriftsplanen. Sen adkomst til enkelte baneavsnitt har gjort forsering nødvendig, og utover høsten vil nok aktiviteten stige mot nye høyder. Men mye er gjort og mye er under ferdigstillelse. På fotomontasjen ser vi noen glimt fra Lillestrøm og Lindeberg.

Sommerglimt fra Gardermobanen

Tekst og foto: Gunnar Friedl

OSRAM: Kvalitet som lyser

Fabrikk og hovedlager i Drammen.
Innfelt: Osram-Fabrikken A/S.

Tekst: Gunnar Friedl
Foto: OSRAM / Gunnar Friedl

På vei med bil fra Oslo mot Drammen eller Vestfold er det ikke lett og overse OSRAM-fabrikken der den ligger tett inntil motorveien. På dette stedet har det så og si uten avbrekk blitt produsert lamper siden 1916.

I idegrunnlaget heter det bl.a.: «OSRAM-fabrikken skal være den ledende produsent og totalleverandør av elektriske lyskilder i Norge», og «Våre totalytelser skal være av bedre kvalitet enn våre konkurrenters.»

En frisk målsetning kanskje, men intrykkene fra Divisjon Produkter, som er vår naturlige salgskanal for OSRAM-produkter, er at kvalitetsmålsetningen absolutt holder stikk.

Det er noe trygt ved OSRAM-navnet. Lyspærene med dette emblem borger for godt lys og lang levetid. Hvem av oss har ikke fra tid til annen latt seg friste av billige lampetilbud for så å vende tilbake til OSRAM igjen?

Høy kvalitet

- Kvalitet er vårt «adelsmerke», bekrefter Gisle Heuch, som i dag leder OSRAM-selskapet. Med sine ruvende 196 cm og verdens hyggeligste smil bekrefter han at OSRAM-fabrikken helt fra starten i 1916 har satt harde kvalitetskrav til sine

egenproduserte produkter. - I så måte har vi mye til felles med Siemens, sier han.

Og Siemens har vært en trofast følgesvenn gjennom mange år, både som aksjonær og som salgskanal for OSRAM-produkter. I dag er Siemens A/S største aksjonær, det tyske OSRAM den nest største. Og gjennom en årrekke har Siemens A/S stillet med styreformannen.

- Syns du ikke det blir vel mye Siemens av dette?

- Skal vi først ha aksjonærer, er Siemens av de beste. Navnet forbindes med soliditet, kvalitet og god økonomisk rygggrad.

Vi følger oss hjemme i Osram - konsernet, som med sine 27.000 ansatte er godt representert over hele verden.

- Men vi har et nært og hyggelig leverandør/kundeforhold til Siemens, skyter marketingsjef Einar Falk inn. - Vi har hatt mange hyggelige informasjons- og salgsmøter med selgerstaben hos dere opp gjennom årene.

Foruten egne produkter selger OSRAM også en rekke importerte lysprodukter, som f.eks. lysrør, kompakt-, damp-, bil-, foto- og spesiallamper, forteller Falk.

Markedsleder

OSRAMS markedsandel på lyskilder i Norge er høy, hele 45 prosent og for normallamper endog 65 prosent. En klar markedsleder altså og et bevis på at folk vil ha kvalitet.

- Men det er i butikkene at slaget står, sier han. - Derfor er det viktig å være på plass i hyllene med våre varer. Det er hyggelig å konstatere at Siemens her bi-

drar til markedsføringen i og med at dere lagerfører våre produkter og alltid tar dem med på messer og utstillinger.

- Vi satser på utvikling, understreker Heuch, - der vesentlige holdepunkter er lavt energiforbruk, høyt lysutbytte, lang levetid og moderne estetikk. Lampene skal også være fine å se på, smiler han og legger til: 40% av omsetningen består av lyskilder som er utviklet i løpet av de siste fem år!

250 lampevarianter

I fabrikken i Drammen treffer vi fabrikkdirektør Rune Kvalvåg.

- Her kjører vi to skift og produserer 160.000 lamper i døgnet, sier han med dårlig skjult stolthet. - Ja, rekorden er 230.000 lamper. Produksjonen i et normalår er ca. 40 millioner stk. Her utgjør normallamper opptil 300 watt litt under halvparten, mens resten består av en hel skog av andre typer: krone-, mignon-, Silica-, flora-, bellalux-, rosalin-, ozon-, og spotlight-lamper, dessuten alle typer farvede lamper - i alt ca. 250 forskjellige varianter.

Høy fleksibilitet

I internasjonal sammenheng er vi likevel liten, medgir han, idet de største fabrikkene i OSRAM-selskapet, henholdsvis i Berlin og i Molsheim (Frankrike), produserer 2 - 300 millioner lamper i året. - Men det å være liten gir høy fleksibilitet, noe som nettopp er vår styrke innenfor OSRAM.

Truslene mot vår konkurranseevne er det høye norske lønnsnivået og en maskinpark som gjerne kunne trenge litt for

nyelse, kommer det ettertenksomt mens han stryker en av de gamle sliterne med varsom hånd.

- Høy kvalitet i produksjonen er vår leveregele nr.1, sier han og peker på en stadig innretning forbundet med en dataskjerm. - Systemet ALIS (Automatisk lampeinspeksjon) som ble innført i 1988 består av tre avanserte kameraer som sjekker hver eneste lyspære, og datamaskinen avgjør om pærene kan godkjennes for salg eller må forkastes.

Høy automatiseringsgrad

Det er ikke mange mennesker å se. - Vi er i dag vel 100 ansatte og nærmer oss nå smertegrensen etter at antallet løpende har blitt redusert. To kvinner pr. mann, kanskje litt atypisk for mekanisk industri?, undrer Kvalvåg. - En slik helautomatisk maskingruppe, overvåket av tre personer, kan produsere 40.000 lyspærer om dagen.

I 1918 arbeidet 165 personer i fabrikk og hver ansatt produserte ni lamper pr dag, så produktiviteten har nok endret seg en del siden da, legger han til.

Ideell arbeidsplass

Det råder fredfull harmoni i fabrikklokalene trass i automatenes iherdige operasjoner. «En ideell arbeidsplass», skrev avisene i mellomkrigstiden: «Man får inntrykk av at intet forsømmes for å få åndens og håndens arbeidere av begge kjønn til å føle seg tilfreds i sitt virke.»

- Jeg føler egentlig - selv om mye har forandret seg, - at det samme kan sies i dag, sier Gisle Heuch. - Folk trives og arbeidsstokken er stabil. Stillinger har så og si gått i arv fra generasjon til generasjon - det finnes flere eksempler på fire generasjoner.

Vi har dessuten en åpen og demokratisk omgangsform i lederkretsen vår som teller åtte personer, hver og en ansvarlig for sitt hovedfelt. Vi møtes regelmessig for å ta opp løpende problemstillinger. Det gjelder hele tiden å føle bedriftens pulsslag i forhold til kunder og konkurrenter, slik at vi straks kan ta fatt i de utfordringene som hele tiden kommer.

Men vi gleder oss også sammen når vi føler at ting går godt, og de siste årene har vi kunnet gjøre det.

Stativ for holding av «glødetråd».

Ledergruppen i OSRAM. Foran f.v: logistikk-sjef Karl Johansen, marketingsjef Einar Falk, økonomisjef Sølvi Fylling-Frøyen, fabrikkdirektør Rune Kvalvåg, salgsdisponent Odd Relbo, overingeniør Jan Viken. Bak ruver administrerende direktør Gisle Heuch. IT-sjef Thørbjørn Nilsen var ikke til stede da bildet ble tatt.

Trekk fra OSRAMs historie

OSRAM-fabrikken ble etablert i Drammen i 1916 under navnet Norsk Elektrisk Lampfabrikk - NEL hvilket også ga navn til lyspærene.

I 1920 overtok det tyske OSRAM, som var eiet av Siemens og AEG, 60%, mens 40% forble på norske hender.

Mellomkrigstiden ble en sammenhengende rasjonaliseringsperiode for fabrikkens idet håndverk ble erstattet av maskinell produksjon.

Etter krigen - i 1945 - overtok staten den tyske aksjeposten på 60% og delte den med General Electric og Thomson-Houston i England.

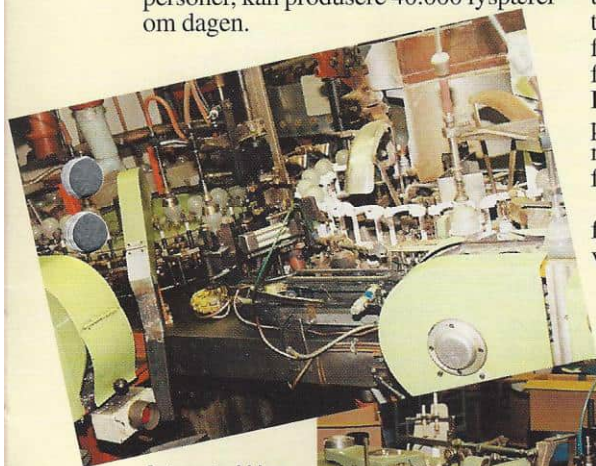
I 1954 brant fabrikkens ned til grunnen, men takket være iherdig innsats kunne produksjonen tas opp igjen allerede året etter.

I 1980-årene kom datamaskinene inn som ytterligere hjelpemidler både i produksjon, overvåking, administrasjon og lagerhold.

Staten beholdt 25% av aksjene frem til 1984 da den solgte aksjene til de øvrige aksjonærene.

Porteføljen har gjennom tidene endret sammensetning i flere trinn. Idag ser den slik ut:

Siemens A/S	42,5 %
Osram GmbH	29 %
GEC	23 %
ABB	4 %
AEG Norge	1,5 %

Automatpakking etter 100 % test - av lampene.

Sammensmelting av kolbe med stativ og sokkel.

Frukt, grønnsaker og helse

Det er i Sør-Trøndelag etablert en fylkeskomite for helsefremmende arbeid som arbeider for å forebygge sykdom, skader og lidelser for befolkningen i fylket. Ett av de tema som det fokuseres på er *kosthold og helse, spesielt kosthold og kreft*, kosthold for ungdom og kosthold og allergi. Dette er tiltak som vi også ønsker å gjøre våre medarbeidere i Siemens kjent med.

Kreft er den nest hyppigste dødsårsak etter hjerte-/karsykdommer. Tilsvarende forhold gjelder i de fleste vestlige land. Kreft er en alderssykdom og hyppigheten av ulike kreftsykdommer synes å øke. Årsaken til mange av krefttypene er uklare og kompliserte. Det ligger et klart og stort forebyggingspotensiale i bedret kosthold, redusert røyking og endrede solingsvaner.

Et tiltak nå er å fokusere sterkere på sammenhengen mellom kosthold og kreft og i den forbindelse arbeide for å øke bruken av frukt og grønnsaker som et forebyggende tiltak.

Hvis vi med denne informasjonen kan bidra til at vi i Siemens spiser mer frukt og grønnsaker, spiser mindre fettholdig og sukkerholdig mat (f.eks. frukt i stedet for kaker under møter), mosjonerer mer og røyker mindre eller slutter og vi med det forebygger noen tilfeller av for tidlig død, så har vi lyktes med vår informasjon.

Sykdom kan ramme oss alle, før

eller senere. Enkelte sykdommer kan vi gjøre noe med, forhindre eller forsinke.

Kreftsykdommene forårsaker om lag 20 % av alle dødsfall i Norge. Det er 20.000 tilfeller hvert år og omkring halvparten dør av sykdommen.

Det er i Norge ca. 5.000 tilfeller av kreft i mage/tarm-systemet årlig. Høyt saltinntak, lite grønnsaker og frukt (lite fiber og mye fett) synes å øke risikoen, alkohol og tobakk likeså.

I denne sammenheng ønsker vi å fokusere på bruken av frukt og grønnsaker som forebyggende tiltak. At det også virker gunstig med tanke på hjerte-/karlidelser får vi med på kjøpet.

Hva kan vi så gjøre? Det er ikke snakk om fullstendig askese eller det å måtte unngå alt som er godt. Målet er å spise mer frukt og grønnsaker. Samtidig vil vi anbefale mer kornprodukter og fisk.

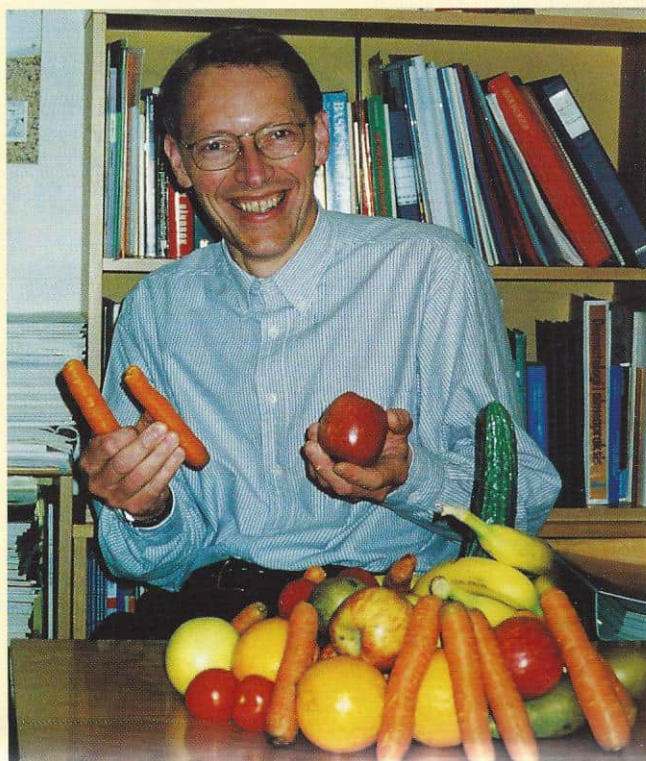
Hvis man så i tillegg mosjonerer litt mer, går tur sammen med familie og venner, så vil dette etter hvert gi resultater både på kropp og sjel.

Oppfordringen er derfor: Spis mer frukt og grønnsaker!

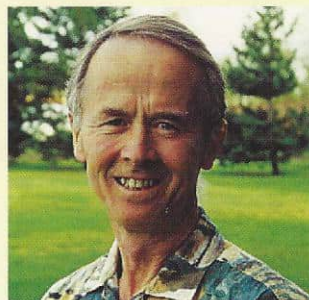
Forsøk å mosjoner mer og røyk mindre, eller helst slutt med tobakk. Dette er tiltak som gir sikker avkastning. Lykke til!

Med vennlig hilsen

Knut Furuseth

Korrekt grammatikk, takk!

I dag kan vi starte med de to små ordene *da* og *når* brukt som tidskonjunksjon. Her gjøres det feil, særlig i talespråket, men også skriftlig, og det er *når* som ofte brukes istedenfor *da*. Men den gamle regelen «*den gang da, hver gang når*» gjelder fortsatt.

Da jeg slo på komfyren, røk sikringen (den gang da, fortid).

Når jeg slår på komfyren, ryker sikringen (hver gang når, nåtid). (Her må elektriker tilkalles!).

Når brukes også i fortid: *Når jeg var i byen, gikk jeg alltid på kino* (hver gang); og i framtid: *Når jeg skal gå tur i fjellet, tar jeg alltid kart og kompass med* (hver gang).

Da brukes også i framtid: *Da skal det bli moro!* Men her står ikke *da* som konjunksjon, men som adverb.

Så har vi adverbene *enda* og *ennå*. Som tidsadverb er begge tillatt: *Det er enda/ennå billetter igjen. Vi har enda/ennå ikke hørt noe*. I denne sammenheng foretrekker jeg personlig *ennå*.

I andre sammenhenger er det *enda* som brukes: *Enda et eksempel. Enda bedre. Hadde han enda sagt noe. Det var da enda godt. Han er sterk, enda han er liten*.

To andre små ord som kan være brysomme er artikkelen *et* og tallordet *ett*. For hankjønn er saken grei. Her er både artikkel og tallord *en*, men for intetkjønn er det forskjell. Når vi snakker om *et* eller annet hus som står *et* eller annet sted, bruker vi artikkelen *et*, altså en t. Snakker vi derimot om *ett* hus, og ikke to eller flere, da er det tallordet *ett*. Det uttales også med trykk.

Litt om bruken av aksent. Ord som *allé*, *kafé*, *komité*, skrives med aksent (´) for å angi hvor trykket skal legges ved uttale.

I forrige nummer av Siemens Intern omtalte vi viktigheten av å fylle ut skademelding etter alle jobberelaterte personskader- og ulykker.

For ulykker som inntreffer i fritiden plikter den enkelte skadelidte selv å gi melding til sin personalkonsulent innen 12 måneder etter ulykkeshendelsen.

Dette gjelder hendelser som kan resultere i varig medisinsk invaliditet *) eller arbeidsuførhet *).

Det er viktig å merke seg at denne informasjonen er helt avgjørende for eventuell rett til forsikringserstatning. Siemens kan ikke stilles til ansvar for eventuelt avslag på forsikringserstatning grunnet for sen skademelding til forsikringsselskapet. Vi minner om at personalavdelingen vil kunne gi ytterligere informasjon om våre personrelaterte forsikringsordninger.

*) Se definisjon i mottatte orienteringshefte "Forsikringer for medarbeidere i Siemens A/S"

Anne Karin Andreassen

Her er å merke seg at aksenten ikke brukes når ordene står i bøyet form: *Allé, alleen, alleer, alleene*. Og aksenten skrives altså slik ´ og ikke slik ˆ.

Til slutt dagens språkblomst: *Inntil situasjonen er uavklart, må de kommuneansatte finne seg i å jobbe hjemmefra*. Ja, derom hersker ikke annet enn tvil.

På gjensyn
Tor-Odd Vist

Rettelse

I reportasjen fra Leirvik Sveis er det kommet fram noe jeg aldri har sagt. Jeg har et helt annet syn på innleie av montører enn det som kommer fram i reportasjen fra Sveisent Samarbeid.

Jeg har aldri sagt at det blir for dyrt å hente folk fra Bergen, og hvis vi gjør det, kan vi ikke konkurrere med bedrifter som er stedfaste på Stord.

Gunnar Røssland

i Norge. Valget falt på Bergen som med sin historiske handelsbakgrunn som Hansaby bør kunne gi næringslivsjournalister interessant tilleggsstoff. Og så var det dette med regnet! I Berlin pøsrignet det nesten hele tiden. Dermed kan det bare bli bedre i Bergen neste år, men vi satser på samme sol og varme som vi har hatt hittil i år!

Bengt Elter

Nina nyter sommeren...

Nina Bøyum fra Divisjon Telecom nyter Stavernområdet praktfull natur under årets LU550-seminar.

Forsidebildet:

Roger Strøm og Siemens Nixdorf klar for nye utfordringer!

Forberedelsene til vinterens OL-sesong er i full gang og sprinteresset Roger Strøm har allerede innledet skøyte-sesongen med istrening i Vikingskipet på Hamar. SNI og Roger Strøm har allerede samarbeidet i to år og går nå løs på den tredje sesongen sammen. Fjorårets sterke kassabeholdning ga en sølvmedalje i sammenlagt VM på Hamar og to sølvmedaljer på 500 m under VM i Warszawa. En av årets utfordringer er om Roger og de andre norske løperne mestrer overgangen til de nye klappskøyte. En annen utfordring er hvordan vi tilpasser oss våre nye lokaliteter på Linderud, men vi sier tvi-tvi! Dette skal vi greie!

Andreas Tollefsen
Foto: Leif Fiskaa

Siemens-Strike

Ved den store Eurofestivalen (Europamesterskap for bedriftslag) i Trondheim 19 - 22 juni var Siemenslaget bl.a representert med 3 bowlinglag. Totalt var det påmeldt 96 lag fra hele Europa, og Siemens i Norge gjorde det meget bra. 1.laget fra Trondheim ble nr 3 mens 2.laget ble nr. 6. Representantene fra Oslo kom litt lenger ned på listen og ble nr 20. Meget bra innsats og profilering av vårt firma i bedriftidretts-sammenheng.

De venter bare på deg!

Siemenslagene vil også nytte sjansen til å oppfordre leserne til å aktivere seg i de forskjellige gruppene.

- Vi har ventet lenge på at interessen for Siemens-lagene skal blomstre opp igjen, og det er tegn til at så kan skje, men da må du komme! Mest for din egen skyld, sier talsmenn for lagene. Du finner oss også på Intranett!

Sommerpressekonferansen '97

Hvert år i juli måned avholder Siemens en stor sommerpressekonferanse hvor journalister fra hele verden blir informert om utviklingen i vårt konsern etter at tre fjerdedeler av forretningsåret er passert.

I tillegg kommenteres andre viktige begivenheter for Siemens. Sommerpressekonferansen finner sted på forskjellige steder verden rundt, der et spesielt tema eller anledning peker seg ut. Med tanke på at det er 150 år siden Siemens ble grunnlagt i Berlin var det helt naturlig at Sommerpressekonferansen '97 ble lagt til hit. Nesten 300 journalister deltok på foranstaltningen. Med tanke på den betydning vekstmarkedene i Syd Øst Asia har for Siemens var et større antall journalister fra denne verdensdel invitert. Et av de innledende tema var en presentasjon av Siemens i det asiatiske-pasifiske område.

Foto: Lillesands-Posten

Et annet tema som var minst like interessant og viktig for oss hadde overskriften. «Europa, basis for Siemens verdensomfattende virksomhet».

I pressekonferansen understreket toppsjefen for Siemens, Heinrich v. Pierer, at «til tross for sterk vekst i Asia og Amerika forblir Europa vårt hjemmemarked». Ellers kunne v. Pierer si seg fornøyd med forretningsutviklingen så langt og forsikret at målene for hele forretningsåret 1996/97 vil bli nådd. Presentasjonen formidlet et bilde av Siemens som et dynamisk, innovativt, globalt konsern og presseresponsen ble meget positiv. Så blir da spørsmålet hvor finner neste sommerpressekonferanse sted? Valget er like naturlig som ved Berlin. I anledning av at vi neste år feirer vårt 100-års jubileum har vi fått tildelt den ærefulle oppgave å avholde Sommerpressekonferansen '98

Birkenesgutt fikk stipend

Tor Anders Hauge fra Birkenes ble beste avgangselev fra den polytekniske høyskolen. For dette glimrende resultatet har han fått stipend fra skolen på 10.000 kroner. Han nevner spesielt samarbeidet med Siemens som givende. Prosjektet gikk ut på å styre en pumpestasjon i Kina fra Norge ved hjelp av modemer. Dette resulterte i at Siemens har med seg Hagues utstyr rundt om i landet for demonstrasjon på seminarer.

Historiestafetten

I løpet av mine drøyt 27 år som Siemens-ansatt har jeg opplevd en del artige episoder, som f.eks. høsten 1984 da vår avdeling, ved en feiltagelse ble tildelt førstepris (i form av en bløtkake) i den såkalte «Snarsvar»-konkurransen. Tildragelsen resulterte i en omskriving av Gjest Bårdsens fjellsang som så ble sendt til Siemens Intern. Den ble refusert, muligens p.g.a. at innholdet ikke var klarert med de involverte personer. Når jeg nå har fått som utfordring å bidra med noe i denne spalten, så vil jeg fortelle en skråne. Det er ikke så mange jeg

kan, men skal jeg først fortelle noe, så foretrekker jeg å gjøre det pr. vers. Kriteriet om

fagtilhørighet er vel på et vis oppfylt.

Brigt E. Lyngstad

«Babelsk forvirring»

Meget fritt etter 1. Mosebok.

I en kneipe, hvor folk kan få slukket sin tørst, der satt murer'n og snekker'n en kveld og «reiv kjøft» med en elektromontør om hvem som var først etablert her i verden med ordnet geskjeft.

Det var vi, påstod murer'n, for det er jo kjent, at vi bygget i sin tid det Babelske tårn!

Nei, sa snekker'n, da var dere ute for sent Noah's Ark bygget vi før Syndfloden den vår'n!

Elektrikeren hån-lo, og sa med et fnys: Husk at den gang da verden lå øde og svart, og Vårherre befalte sitt kjente Bli lys! , hadde vi, som man vet,

El-Med viser veien!

Divisjon Elektromed er nå etablert som et medisinteknisk kompetansesenter i Østre Aker vei 24.

Sammen med samarbeidspartnere går divisjonen nye veier for å etablere seg som totalleverandør overfor norsk helsevesen, og tilbyr skreddersydde løsninger basert på bredt produktspekter og høy kompetanse.

For å dirigere kundene i riktig retning er nå inngangspartiet dekorert, slik Astri Knudsen viser.

Henning Aars

På tur med pensjonistene i Trondheim

100 forventningsfulle pensjonister sto på Sluppen Syd og ventet på bussene fra «HOB» for å være med på årets første dagstur den 3. juni. Turen skulle gå nordover til Steinkjer, videre over Namdalseid, Osen, ned til Åfjord og så hjem med ferge over Trondheimsfjorden, en tur på ca. 45 mil. Været om morgenen var lettskyet, dvs. fint vær til å sitte i buss for å nyte den flotte naturen. En reise innover Nord-Trøndelag og ut på Fosenhalvøya på denne årstiden er noe som bare må oppleves. Markblomstene i full flor, bjørka med musører og åkrene i full gang med å vise frem sitt grønne

teppe. Vår første stopp var på Røra hvor vi fikk ombord guider som skulle vise oss rundt på Inderøy. Dette ble en fantastisk runde hvor vi fikk innføring i både fortid og nåtid. Det var jo her Aa. O. Vinje skrev sangen «Her ser eg fagre fjord og bygder». Inderøy er meget rik på fortidsminner og vi fikk høre om det meste. Før vi forlot Inderøy var vi på Jæktvolden Fjordhotell og fikk kaffe og rundstykker. Turen gikk videre gjennom Steinkjer, Namdalseid og over Steinsdalen til Osen. Her ute har vi storhavet i nordvest og høye glattskurte fjell mot sydøst, noe som skaper store kontraster i

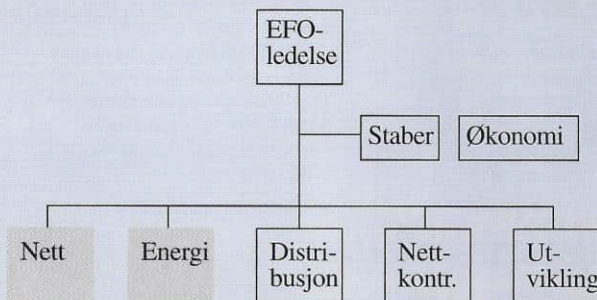
Det er ikke vanskelig å se at deltakerne koser seg på den interessante turen.

naturen. Turen gikk videre forbi nybrottsfeltet Lonin, over de unike Momyran, som er et stort verneområde, og ned til Åfjord hvor vi inntok en bedre middag. Guider tok oss med ut til Lauvøy, et fantastisk sted helt ut mot Frohavet. Da været etter hvert ble bedre og bedre ble det også en hyggelig stopp ved Krinsvatn hvor sjåførene tryllet frem både kaffe og tekaker. Da var det omsider tid for å sette kursen mot Rørvik. På turen dit fikk vi også med oss både Hasselvika og Reinsklosteret. Turen over fjorden gikk også bra. At det ble en lang dag gjorde vel ingen ting når en har hatt en opplevelsesrik og fin tur sammen med hyggelige og spreke Siemens-pensjonister.

Odd Brustad

Spennende lederoppgaver i EFO

E-verkemarkedet er inne i en voldsom endringsprosess. De store fylkesverkene følger myndighetenes krav om å skille kraftproduksjon fra monopolvirksomheten. Samtidig utsettes nettvirksomheten for et effektiviseringskrav gjennom myndighetenes mål om kostnadsreduksjoner.

Netteierne kan tape penger på nettvirksomheten dersom ikke disse målene oppfylles. EFO må tilpasse seg disse nye

kundebetingelsene og velger nå en ny org.struktur for anleggsvirksomheten.

Denne blir nå ivarettatt av Nett og Energi slik det frem går av planen ovenfor.

Basert på 97/98-tallene vil Nett ha et forretningsvolum på ca. kr 170 mill. og Energi ca. kr 90 mill. Til sammen arbeider i dag ca 150 medarbeidere i Oslo, Bergen og Trondheim innen området Nett og Energi.

Siemens – også på speidertur!

Nærmest forestående er ansettelse av ledere for hovedavdelingene Nett og Energi.

EFO v/C. O. Solberg oppfordrer interesserte kandidater i firmaet til snarest å melde seg for nærmere informasjon eller samtale. Det henvises også til internt oppslag over ledige stillinger.

De nye lederne vil bli ansatt så snart som mulig etter 01.09.97 og ny organisasjon vil bli operativ ca 01.01.98. Stillingene vil bli utformet som åremålsstillinger for en periode på 3 år, og vil bli meget godt honorert i denne perioden, basert på måloppnåelse.

Carl O. Solberg

Ring hjem! Utstyrt med telekort satte Håvard Andersen Rendal (11) seg på bussen mot landsleir i Trøndelag, og utstyrt med mobilnummeret til speiderlederen vinket mamma Paula Rendal god tur.

Intet er som før på Linderud!

Hvor er de?

Div. Elmed,
Siemens Komponenter,
Deler av Div. Produkter samt
Siemens Training Center.

Østre Aker vei 24:
DivisjonTelecom:

Etter en omflakkende tilværelse er mange av medarbeiderne foreløpig samlet i Atrium 2. etg., Forum og Kontorbyggets 0. etg.

Divisjon Olje og Gass:

Kontorbyggets 5. og 8. etasje.

Divisjon Forbrukerprodukter:

Helsfyr, Grenseveien 19.

Postavdeling, ID-kort-tjenesten,

Kopisenter og Arkiv,

Kontormidler:

Service-byggets 0. etasje.

Eiendomsdrift:

Atrium 2. etg.

Når skal de øvrige avdelinger flytte?

Pakkesentralen:

fra 26.sept.-29.sept.

internt i Atrium 0. etasje

Siemens Nixdorf

Informasjonssystemer:

Fra Skullerud 10. okt. '97 -

5. jan. '98 til Idem-bygg,

Forum og Atrium.

I denne perioden vil de forskjellige avdelinger finne sine nye plasser.

Vi ønsker dem hjertelig velkommen!

Fakta om Idem og påbyggingen av Atrium

Idem:

Navnet på bygget (ca 5000 kvm)

som SNI inntar fra 10. okt '97

etter en innkjøringsperiode av

tekniske anlegg (varme,

ventilasjon etc.).

Det er latin og betyr «det

samme». Med det menes lik

design og stil som de øvrige

bygg. Mellom Idem og SNI's

lager-bygg er det lagt ned

kulvert under veien.

Atrium:

Ved utvidelsen blir bygget på

ca. 1000 kvm.

Det vil inneholde SNI's lager-

og servicebygg og pakke-

sentralen.

På taket av bygget blir det plass

for ca. 40 biler. Det er innkjøpt

ca 15 mål nytt uteareale som vil

gi plass til ca 260 biler fra SNI.

Søppelcontainer blir plassert i

eget bygg i enden avtomta.. Fi

Syvmannsfotball

Syvmannsfotballen er en avlegger av ellevemannsfotballen i S/O som startet i 1959.

Kriterier for å være med er:

Alder over 40 år og vekt på

minst 80 kg.

Vi trenger flere spillere og

vurderer å lempe litt på kravene,

derfor er gamlekarer, som

ikke greier å slutte, velkomne.

Vi trener aldri, men krever litt

rutine. Derfor er det alltid noen

som løper fra oss andre (Tom

Berg - Stein Brandeggen - Tom

Nilsen). På bildet veteranene foran f.v.: Svein Jørgensen, Knut Skagestein, Peter Ørvik. Foran: Helge Sørli.

Denne firer'n har en alder av

tilsammen 226 år! Det tilsvarer

et tresifret antall Siemens-

kamper gjennom 37 år.

«Jørgen» har alene rundt 600 av

dem.

PS: Grunnet dommergjerning

kunne ikke Kai Varly stille opp

for fotografen.

Helge Sørli/Svein Jørgensen

Siemens og skoleverket

For en tid tilbake fikk Siemens en forespørsel om opplæringshjelp fra Kristiania Gymnas og Høyskole. Skolen kjører kurs for ca 20 damer som skal utdanne seg til sentralbordoperatører, men de har ingen muligheter for praktisk trening. De lurte derfor på om det var mulig å få komme til Siemens for å se og prøve hvordan sentralbordtjenesten fungerer i praksis. Dette sa vi selvsagt ja til, og sammen med Tele-Bedrift har vi tilbudt et

opplegg der operatørene kommer hit i grupper på ca. 5 personer. På bildet får Anita Eriksson veiledning i bruk av vårt topp moderne sentralbord av Kirsten Ørvik.

- Dette sentralbordet er lett å

arbeide med, sier Anita.

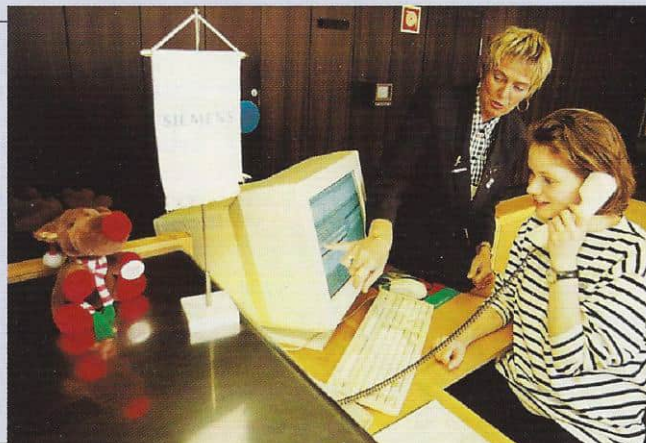
- Spesielt synes jeg det er fint at

alle opplysninger er fremme på

skjermen samtidig, slik at man

slipper å bla frem og tilbake.

Tekst/foto: Tor Cederkvist

Heathrow-ekspressen

Samtidig med at Gardermobanen tar form forberedes et annet flyplassstog, nemlig toget fra Heathrow flyplass til London sentrum,

«The Heathrow Express»

Her er Siemens AG hovedkon-

traktor for de 14 airkondisjonerte

elektriske togsettene - tog som

skal la passasjerene nyte godt av

den siste tids utvikling og

erfaringer innen luftfart.

Togene, som er bygget i

Zaragoza i Spania, har nylig

gjennomgått en omfattende tre-

måneders test på en for slike formål opprettet prøvestrekning i den Tsjekkiske Republik.

Gjennomsnittshastigheten er 160

km pr time hvilket betyr at

strekningen Heathrow flyplass -

Paddington Station i London

tilbakelegges på 16 minutter.

Siemens fikk kontrakten

sommeren 1994, et oppdrag som

beløper seg til over 40 millioner

engelske Pund.

Toget skal gå i regulær drift i

løpet av 1998.

Fri

En ekte bauekorpsgutt Egil Falck - 50 år for Siemens

Tekst og foto: Knut Madsen

Han er som en personifisering av Bergens-karakteristikken «Her handler, her selger, her kjøper hver mann.» Helt fra sin spede start i Siemens har han vært som en moderne utgave av kjerringa mot strømmen med stort pågangsmot og arbeidskraft. Ønsket om å bli læregutt i Siemens var ikke lett å oppfylle. Vanlig prosedyre var to år som løpergutt for så å passere nåløyet. I tidens løp har han laget mange ringer i det lokale Siemens-basenet. Der andre har veket til siden, har han trådt til.

Det var som 17-åring han startet sin karriere i Siemens Schuckert i Bergen. Hans venn og kollega, Olav Grindheim, hadde litt lengre ansiennitet og kom først i lære, Egil havnet derfor på den merkanitile sektoren.

Siemens i Norge var den gang betraktet som fiendtlig eiendom, og det ble hans oppgave å vise frem alle fakturaer en gang pr. måned i den lokale avdeling av Direktoratet for fiendtlig eiendom. Etter hvert ble det mer arbeid - flere avregninger, og for å lette dette arbeidet fikk han sin berømte roterende kalkulator, en maskin som skulle følge ham i 40 år. Kontorsjefen den gang, Johnsen, en korrekt og arbeidsom mann var av en annen oppfatning: «Du skulle heller holde deg borte fra slike moderne fiksfakserier, bruk heller hodet,», var rådet han ga.

Unge Falck, leder av Løvstakken Jegerkorps.

Egil slik vi kjenner ham.

Kontorpersonalet besto av fire personer, men det skulle snart endre seg. Ved dannelsen av Bergen Industriinvestering ble Siemens omdøpt til Proton og disponent Bang overtok etter Berle i 1947. Det var på denne tiden at Egil Falck ble oppsøkt av dir. Astrup. Tema for samtalen var Egils fremtidige utvikling, altså en planleggingssamtale etter dagens terminologi. Den endte med en sterk anbefaling til Egil om å bli på kontorsiden.

Etter avtjening av verneplikten i Tysklandsbrigaden kom han tilbake og fikk en ny stilling som også omfattet innkjøp. Nye varegrupper var kommet til og lageret måtte utvides, dessuten ble det opprettet diverse satelittlagere, ikke minst som følge av stort salg av røntgen- og TV-apparater og magnetofoner. Det oppsto iblant komiske situasjoner når statens kontrollører måtte ta seg frem i kjellere eller mellom stabler av gods for å kontrollere stempelmerkene. Men Egil ordnet opp - han var nærmest krumtappen i alt.

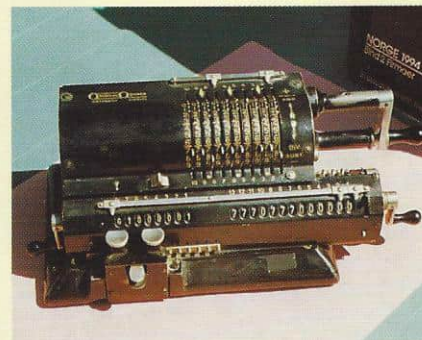
Han har fått anledning til å følge den videre utvikling av Bergens-avdelingen på nært hold helt frem til idag. I 1975 omfattet varespekteret på lageret 8000 artikler men har gått tilbake til ca 3000 etter at hovedlageret på Kløfta ble etablert. Men nye ting har skjedd. Pilotprosjekter for moderne lagerhold er gjennomført og partneringavtaler med større kunder er inngått. Han fikk således æren av personlig å ta hånd om den første, nemlig lagerholdet for Hydro Aluminium Årdal. Senere fulgte flere avtaler. Egil Falck har høstet stor anerkjennelse for dette arbeidet, særlig fra hans kontakter ute hos kundene.

Men la oss vende tilbake til unge Falck. Hans evner som leder fikk ildprøven da han som 21-åring ble sjef for Løvstakkens Jegerkorps som talte 250 buekorpsgutter. Rekrutteringen skjedde lokalt blant til dels svært uregjerlige gutter, men Egil skapte orden og disiplin. Kan-skje det var hans lune og vennlige vesen og faste holdning som gjorde utslaget?

Hans sosiale interesser viste seg også da han i to år var formann i Bergens Sjakklubb, men også Siemens har stadig kunnet trekke på hans overskudd: formann i Siemens-laget, organisator av trimpartier og de siste to år leder av Seniorklubben.

Til tross for alle disse maratonaktige aktiviteter påstår han å ha hatt et rikt famililiv med to barn, og med hytte på Bjørge utenfor byen.

Egil ser fremdeles ung og sprek ut etter 50 års virke. Men blir det femti år, eller mangler det noen dager?

Den sagnomsuste sveivekalkulatoren som har fulgt Egil gjennom nesten 50 år.

Hjertelig takk

- for oppmerksomheten i anledning min mann Jon Bjarne Døhl sin bortgang.
Rigmor m/barn, Unni m/barn og Bård Steinar.

-for all oppmerksomhet i forbindelse med min overgang til AFP-tilværelse. Takk også for alle år sammen med dere som har vært, og som er på Sluppen
Bjørn Tiller, S/T
- til ledelsen for hyggelig avslutning i forbindelse med min overgang til pensjonist.

Kåre Hagen, S/T
- til Direksjonen, tidligere og nåværende kolleger, samt venner i Siemens, for gaver og blomster jeg fikk til mitt 40-års jubileum.
Ella Saastad, S/O

- til Direksjon og kolleger for gaver i anledning mitt 25-års jubileum. *Arne Strømsnes, S/O*
- til Direksjonen for fine blomster og gaver i anledning mitt 25-års jubileum.

Eivind Haarberg, S/T
- til Direksjonen, divisjonsledelsen ved Industri og Skip og kolleger ved SA/Trondheim for gaver og blomster i anledning mitt 25-års jubileum.

Eva Afret, S/T
- til Direksjonen, serviceavdelingen og kolleger for blomster og gaver til mitt 25-års jubileum.

Trond Larsen, S/O
- til Direksjonen og Divisjon Industri og Skip, venner og kolleger for nydelige blomster, vakre gaver og ikke minst varme hilsener i anledning mitt 25-års jubileum. *Frødis Åmødt, S/O*
- til Direksjonen for den vakre blomsterhilsen til min 90-års dag.

Randi Hagen, S/O
- til plassledelsen og Seniorklubben for nydelige blomsterdekorasjoner til min 70-års dag.
Audun Haaland, S/B
- til Direksjonen for den fine blomsteroppsats som jeg fikk 31.5.97 på min 75-års dag den 01.04.97.

Gunnar Slupphaug, S/T
- til Direksjonen for nydelige blomster til min 75-års dag.

Magne Tronvoll, S/T
- til ledelse, Seniorklubben, kolleger og venner for blomster og oppmerksomhet ved min 75-års dag. *Finn Elnan, S/O*
- til ledelsen for blomsterhilsen i anledning 75-års dagen.

Olav Høyland, S/T

Vi gratulerer

50-års jubileum

07.10 Gunnar Kjensli, S/O

40-års jubileum

26.09 Torbjørn Sumstad, S/T

25-års jubileum

24.08 Fred Asle Hagen, S/T
04.09 Arne Valseth, S/T
02.10 Bjørnar Hammer, S/T
02.10 Berit Moen, S/O
02.10 Bjørg Lindseth, S/O
09.10 Geir Landmark, S/O
09.10 Jostein Helle, S/Stvgr.
23.10 Marianne Andersen, S/O

80 år

18.10 Sverre Dahl, S/O
24.10 Solveig Wærdahl Fallan, S/T

75 år

31.08 Johan Oskar Rinde, S/O
06.09 Oddvar Lorang Brænders, S/O
01.10 Ulf Juul Ulriksen, S/T
05.10 Ola Johan Imsteren, S/T
11.10 Anders Skjæveland, S/O
14.10 Nils Simonsen, S/O
15.10 Knut Rud, S/T

- Direksjonen og Seniorklubben for flotte blomster og hilsen på min 75-års dag.

Ivar Samuel Nielsen, S/O
- til Direksjonen og divisjon Industri for nydelige blomster i anledning min 60-års dag.

Per Søyseth, S/T
- til Direksjonen, Div. Olje og Gass, kolleger og venner for all oppmerksomhet til min 60-års dag. *Kåre Scheie, S/O*

70 år

31.08 Jenny Overvik, S/T
07.09 Aase Torp, S/T
25.09 Asbjørn Leinslie, S/T
29.09 Per Aalvik, S/B
30.09 Rich. Sigurd Westbye, S/O
06.10 Per Kjølstad, S/O
11.10 Sverre Stallvik, S/T
29.10 Jostein Øverås, S/O

67 år

29.08 Målfrid Hansen, S/T*
30.08 Knut Petersen, S/T*
14.09 Bjørn Refseth, S/T*
18.09 Oddvar Stenberg, S/T*
06.10 Kjell Øksnevad, S/Stvgr.*
15.10 Jan Edgar Storsæther, S/O*
24.10 Leif Fiskaa, S/O
*) Førtidspensjonerte

60 år

31.08 Aage Amundsen, S/T
14.09 Ole Asbjørn Storebø, S/Skien
05.10 Tom Looy Nielsen, S/O
09.10 Arne Matre, S/O
20.10 Trygve Tangen, S/B*
22.10 Gudrun Sumstad, S/T
20.10 Trygve Tangen, S/B
*) Førtidspensjonert

- til Direksjonen, venner og kolleger for blomster, gaver og mange hyggelige hilsener i anledning min 60-års dag.

Hans Egil Holmstrøm, S/O
-til Direksjonen, Avdeling Kontordrift, Divisjon Telecom, Elektronikkfabrikken, venner og kolleger for skjønne blomster og gaver i anledning min 60-års dag.

Solveig Hjelt, S/O
- til Direksjon, avdelingsledelse, klubb- og arbeidskamerater for blomster, gaver og all oppmerk-

50 år

23.08 Arvid Breivik, S/B
31.08 Maria M. Thingstad, S/T
06.09 Rolf Johan Moss, S/B
16.09 Ove Ingebretsen, S/O
18.09 Kai Torstein Kristiansen, S/Mosj
21.09 Arthur Boge, S/Sunnfj
21.09 Arne Steinheim, S/Sunnfj
06.10 John A. Einarsen, S/Skien
11.10 Kjell Kolbrek, S/T
13.10 Turid Vigdal, S/T
15.10 Ingar Hofset, S/T
19.10 Terje Andersen, S/Dr.
22.10 Jack Bjørnevik, S/O
23.10 Bengt Haugnæss, S/Våler
25.10 Jan Fjeldalen, S/O

somhet i anledning mitt 25-års jubileum og min 50-års dag.

Oddvar Aamo, S/T
- til ledelsen og montørklubben for oppmerksomhet ved min 50-års dag. *Ottar Løvseth, S/T*

- til Direksjonen for den nydelige blomsteroppsatsen jeg fikk i anledning min 50-års dag. *Berit Christin Engan, S/T*
- for all oppmerksomhet i forbindelse med min 50-års dag.

Halvor Floden, S/T
- til Direksjonen og kolleger i EFO-D for all oppmerksomhet i anledning min 50-års dag.

Harald Vågsvær, S/T
- til Direksjonen og kolleger i Ålesund og Trondheim for blomster og gaver i anledning min 50-års dag.

Jan Spjelkavik, S/T
- til Direksjonen, kolleger og venner for blomster og gave på min 50-års dag.

Kirsten Ørvik, S/O

Velkommen nyansatte

Jan Christian Nicolaisen, GVD Finans
Arne Kristian Kristiansen, TA OG
Reidun Bergsvenkerud, Barnehave Oslo
Lef Terje Espevik, TA OG
Gunn Kristin Saltvik, TA OG
Erik Helverschou, Anlegg Sør TA, EFO
Øystein Solheim, TA OG
Elisabeth Olsen, Sentrallager Kløfta
Niklas Hansen, Sentrallager Kløfta

Peter Magne Eidsvik, TA Bergen
Vidar Johansen, Sentrallager Kløfta
Øivind Stenshagen, R-Service, MED
Vegard Borg Engen, Kontordrift Oslo
Morten Johansen, Installasjon Tromsø
Rolf Gunnar Løland, Energi, Stavanger
Kjell Reidar Austdal, TA OG
Rune Husvik Rønning, EFO D Pakkeri, Renhold/Transport

Hans Anton Døvlé, Salgsavd. Drammen
Tommy Johansen, Montasje Oslo
Frode Nasvik, Installasjon Tr.heim
Geir Are Danielsen, Anl. Nord TA, EFO
Steinar Maalen, Anl. Nord TA, EFO
Børre Rogn Larsen, Syst. Serv.e Energi/-Automatisering, IND
Håvard Pedersen, Anl. Nord TA, EFO
Kurt Rune Åsgren, Teleprod. Service

Per Christian Aronsen, Installasjon Tromsø
John-Olaf Johansen, System Service Energi/-Automatisering, IND
Morten Sandtorv, Montasje Bergen
Skjalg Strand, Installasjon Skien
Håvard Mæhle, Installasjon Trondheim
Jan-Børge Skoglund, Installasjon Tromsø
Erik Damsgård Andersen, Montasje Bergen
Geir Landro, Montasje Bergen

Siemens Intern

Utgitt av Siemens A/S
Sentralavdeling
Markedskommunikasjon
SAM0052-08974.5

Redaktør:
Gunnar Friedl, (linje 3556)
Layout/Desk Top:
Leif Fiskaa (linje 3495)

Kontakt i Trondheim:
Per Harald Grinde, (linje 9646)
Kontakt i Bergen:
Bjørn Magnus Bjørndal, (linje 6643)

Ansvarlig:
Tor Cederkvist, (linje 3711)
Neste nummer kommer 22. okt.
Siste frist for innlevering av manuskripter er 1. okt.

En drømmereise med Hurtigruta

En meget spent Helge Sørli, S/O, med fru Aase reiste fra Oslo mandag 23. juni med bil til Bergen for å gå ombord i M/S Richard With.

Hadde gruet meg lenge og kjøpt inn et lager med reisesyke-tabletter.

Vel ombord og første døgnet gikk uten at vi merket annet enn duren fra maskinrommet.

Lugaren vår var rett over hovedmotoren og derfor lett hørbar.

Båten hadde passert Florø - Måløy - Torvik om natten/tidlig morgen før vi kom til Ålesund. Etter dagens trim - opp 420 trappetrinn til utsiktsplassen på Aksla og en runde i byen var vi igjen ombord.

Under lunsjen den dagen ble jeg ropt opp i høytale-

ombord, som for øvrig er hans svoger. Han tilbød oss å få være med ham en runde i maskinen med dertil hørende tekniske rom. Det ble en meget interessant omvisning. I maskinen og alle steder for øvrig var det rent og ryddig. Han orienterte oss om at dette var et miljøvennlig skip med gjenvinning av blant annet all forbrukt olje ombord.

Under omvisningen passerte vi «cella» (med beskjed om at jeg måtte være snill gutt, ellers havnet jeg der). Båten transporterer rett som det er fanger og det er derfor nødvendig med denne cella.

Omvisningen på broen var også spennende. Det var artig å se alt Siemens-utstyret i bruk, både i maskinen og på broen. En flott opplevelse og herved en takk til Svein Åge som hadde fikset dette.

Mot slutten av dagen skulle vi runde Stadt-landet. Jeg gruet litt, for vi hører jo ganske ofte meldinger om «full storm ved Stadt!» Men det var ingen fare, bare litt gynging, det var alt.

Neste morgen ankom vi Trondheim i lett duskregn. I løpet av neste natt/dag var båten innom Brønnøysund - Sandnessjøen - Nesna og Ørnes. Vi passerte Polarsirkelen tidlig om morgenen.

Litt senere ble vi plukket opp av en fiskebåt som tok oss inn til Svartisen, Norges nest største isbre. Deretter

gikk turen med buss over Saltstraumen og frem til Bodø hvor vi tok igjen Richard With. På vei ut fra Bodø lå vi i kjølvannet av Kongeskipet som var i ferd med å avslutte sin reise langs kysten i forbindelse med Kongeparets 60-års jubileum.

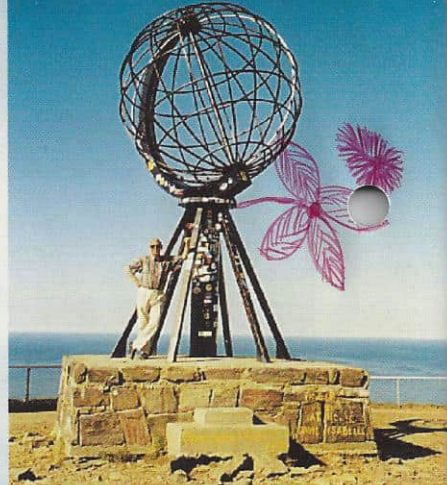
Midt i Vestfjorden blir det opplyst fra kapteinen at det er observert hval på babord side, han slår av litt på farten så vi får tid til å se. Plutselig er det hval på alle kanter. Utrolig moro å se dem hoppe i vannet, for ikke å snakke om alle turistene som var villt begeistret.

Litt lenger frem kom Lofotveggen til syne, et praktfullt skue. Vi anløp Stamsund og deretter Svolvær.

Om kvelden, ca. kl. 23 glir vi inn Trollfjorden. Det er midnattsol og et uforglemmelig syn. Det er 31 meter mellom fjellveggene på det smaleste, og båten er 19 meter bred. Hurtigruta snur flott innerst inne i fjorden (den kan visstnok bare gå inn i Trollfjorden når det er stille vær.) Ved innseilingen til Stokmarknes får vi vite at sola er på det laveste. Klokka er 00.30 og det er lyst som midt på dagen, helt utrolig! Man kan ikke legge seg!

Turen gikk så videre oppover langs kysten. I Tromsø hadde vi tre timer til rådighet, så vi gikk i land og fikk bl.a. se Ishavs-katedralen.

Vi hadde meldt oss på en tur til Nordkapp. Den dagen

Helge på Nordkapp-platået.

var det skyfri himmel og på Nordkapp-platået var det 22 grader. (Dagen før hadde det vært 5 grader!)

Turen endte opp i Kirkenes, en tur som hadde vært et eventyr. Vi hadde ikke hatt uvær og vi måtte se ut av vinduet for å huske at vi var på sjøen.

Turen hjem med bil var lang, ca 3800 km inkl. alle avstikkerne vi nøye hadde planlagt.

Blant annet reiste vi inn til Grense Jakobs elv og over Finmarksvidda til Alta.

Bjørn Sundli, S/T, hadde gjort avtale for oss så vi fikk besøke Alta Kraftverk. En veldig interessant omvisning.

Strøm må vi ha, og de som en gang demonstrerte burde ta seg en tur opp dit. Ikke mange inngrep er synlige i naturen.

På hjemturen bodde vi i rorbu i Nusfjord, Lofoten. I Bodø var vi på fotballkamp - Bodø - Brann. I Trondheim så vi Rosenborg - Lillestrøm, og hadde VIP-plasser takket være Knut Thanem, S/O.

Turen med Hurtigruta kan anbefales sterkt. Været har selvfølgelig betydning, men uansett vær er det en flott tur!

Ha en riktig fin høst/vinter!

Hilsen Helge Sørli

Svartisen som «renner ut» i grønt sjøvann.

ren med beskjed om å møte i resepsjonen. (Aases kommentar: Det må sikkert være Siemens!)

Men dette var noe Svein Åge Henriksen, S/O, hadde avtalt med maskinisten

«Richard With» med fiskebåten som bringer oss inn til Svartisen.

(supers)

GQ 9190